

การพัฒนาความสามารถในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน
ออกเสียงโฟนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหนองพระ จังหวัด

พิจิตร

จินต์จุฑา สมนปี

การค้นคว้าอิสระเสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
ปีการศึกษา 2565
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

การพัฒนาความสามารถในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน
ออกเสียงโฟนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหนองพระ จังหวัด
พิจิตร

การค้นคว้าอิสระเสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
ปีการศึกษา 2565
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

การค้นคว้าอิสระ เรื่อง "การพัฒนาความสามารถในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึก
ทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหนองพระ จังหวัด
พิจิตร"

ของ จินต์จุฑา สनปี

ได้รับการพิจารณาให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ

(ดร.ทำรงลักษณ์ เอื้อนครินทร์)

อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชำนาญ ปาณาวงษ์)

หัวหน้าภาควิชาการศึกษา

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาความสามารถในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหนองพระ จังหวัดพิจิตร
ผู้วิจัย	จินต์จุฑา สอนปี
ประธานที่ปรึกษา	ดร.ทำรงลักษณ์ เอื้อนครินทร์
ประเภทสารนิพนธ์	การค้นคว้าอิสระ กศ.ม. ภาษาอังกฤษ, มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2565
คำสำคัญ	แบบฝึกทักษะ, การอ่านออกเสียงโฟนิกส์, การอ่านคำศัพท์ ภาษาอังกฤษ

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการออกเสียงด้วยการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหนองพระ จังหวัดพิจิตร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวนทั้งหมด 20 คน โดยวิธีการคัดเลือกแบบสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Selection) เนื่องจากมีเพียงห้องเดียว เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ และแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สถิติพื้นฐาน หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่า T (T-Test Dependent) และประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ โดยใช้สูตรคำนวณหาค่าประสิทธิภาพ E1/E2 ผลการวิจัยพบว่า 1. ผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหนองพระ พบว่า มีประสิทธิภาพโดยรวม (E1/E2) เท่ากับ 83.26/80.25 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่กำหนดไว้ 2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการออกเสียงด้วยการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหนองพระ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน ของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

Title	THE DEVELOPMENT OF ENGLISH VOCABULARY READING ABILITY USING PHONICS READING SKILL EXERCISES FOR STUDENTS IN GRADE 4, BANNONGPRA SCHOOL, PHICHIT
Author	Chinchutha Sonpee
Advisor	Tamronglak U-nakarin, Ph.D.
Academic Paper	M.Ed. Independent Study in English - (Plan B), Naresuan University, 2022
Keywords	Exercise workbook, Phonics reading, Reading English words

ABSTRACT

The purposes of this study were 1) to construct and determine the efficiency of phonics reading skill exercises 2) to compare the achievement of the reading ability of English with pretest and posttest after using the developed exercises. The sample size of the research were 20 students at Bannongpra School, Phichit Province. There was 1 room of the forth grade of the second semester of 2022 academic year calculating used purposive sampling. The research instruments were 1) lesson plans, 2) phonics reading skill exercises, and 3) pretest and posttest for students in grade 4. The data was analyzed by means of descriptive statistics, including percentage, mean ($\bar{x}$), the standard deviation (S.D.), T-Test Dependent, and the efficiency of learning (E_1/E_2). The results showed that: 1. The phonics reading skill exercises for students in grade 4 have efficiency equal 83.26/80.25 were higher than standard gain 80/80 2. The learning achievement of the reading ability of English after using the exercises was at .05 level of significant.

ประกาศคุณูปการ

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความกรุณาของอาจารย์ที่ให้คำชี้แนะและคำแนะนำในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี โดยได้รับความกรุณาช่วยเหลือจาก ดร.ทำรงลักษณ์ เอื้อนครินทร์ ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ ที่คอยให้คำแนะนำและตรวจทางตั้งแต่เริ่มต้น ข้อเสนอแนะ คอยปรับและแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ และติดตามความก้าวหน้าในการดำเนินการ เพื่อให้การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้สมบูรณ์ที่สุด ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณ นางสาวพนาวรรณ ไทยเจริญ ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) โรงเรียนวัดคลองโนน นางบุษรินทร์ มัชฌิมา ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) โรงเรียนบ้านรังนก (ประชาพิทักษ์) และนาง ดรุณี ใจสุกใส ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) โรงเรียนอนุบาลเมือง (ท่าหลวงสงเคราะห์) ที่ได้ให้ความกรุณาในการตรวจสอบเครื่องมือ ให้คำแนะนำ แก้ไขและคำปรึกษาต่าง ๆ จนทำให้การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีความถูกต้องและสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณ ผู้บริหาร คณะครู นักเรียนโรงเรียนบ้านหนองพระทุกคนที่ได้อำนวยความสะดวกและให้ความช่วยเหลือในการดำเนินการทดลองในครั้งนี้

ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ผู้ประสานงานคณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษทุกท่านที่ได้อำนวยความสะดวกในด้านการประสานงานเกี่ยวกับเอกสารและข้อมูลต่าง ๆ

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้รับการช่วยเหลือและกำลังใจจากบิดา มารดา เพื่อนๆ ตลอดจนผู้ที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ทุกท่าน ผู้ศึกษาค้นคว้ารู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของทุกท่านเป็นอย่างยิ่ง

จินต์จุฑา สนปี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
ประกาศคุุณุปการ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาของปัญหา.....	1
จุดมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ขอบเขตการวิจัย.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
สมมุติฐานของการวิจัย.....	4
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ.....	5
2. การออกเสียงภาษาอังกฤษตามหลักภาษาศาสตร์.....	7
3. การสอนแบบโฟนิกส์.....	11
4. การใช้แบบฝึกทักษะ.....	14
5. การวัดผลและประเมินผลการอ่านออกเสียง.....	17

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	18
บทที่ 3 วิธีดำเนินงานวิจัย	22
1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	22
2. เครื่องมือและการพัฒนาเครื่องมือ	22
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล	26
4. การวิเคราะห์ข้อมูล	26
บทที่ 4 ผลการวิจัย	27
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	27
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	27
ตอนที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ ของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปรากฏตามตาราง ดังนี้	27
ตอนที่ 2 ผลคะแนนระหว่างการจัดการเรียนการสอนประกอบการใช้แบบฝึกทักษะ การอ่านออกเสียงโฟนิกส์ ปรากฏตามตาราง ดังนี้	28
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้แบบ ฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ ปรากฏตามตาราง ดังนี้	29
ตอนที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติ T-Test Dependent และ ระดับนัยสำคัญทางสถิติของการทดสอบเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและ หลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างปรากฏตามตาราง ดังนี้	31
ตอนที่ 5 จำนวนนักเรียนที่มีคะแนนผ่านและไม่ผ่านในการทำแบบทดสอบ	31
บทที่ 5 บทสรุป	33
สรุปผลการวิจัย	33
อภิปรายผล	34
ข้อเสนอแนะในการวิจัย	36

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้.....36

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป.....36

บรรณานุกรม.....37

ภาคผนวก.....43

ประวัติผู้วิจัย.....87

สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 1 สรุปตัวชี้วัดที่ใช้ในแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์.....	7
ตาราง 2 ผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4.....	28
ตาราง 3 ผลคะแนนระหว่างการจัดการเรียนการสอนประกอบการใช้แบบฝึกทักษะการ อ่านออกเสียงโฟนิกส์.....	28
ตาราง 4 ผลคะแนนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออก เสียงโฟนิกส์.....	29
ตาราง 5 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติ T-Test Dependent และระดับ นัยสำคัญทางสถิติของการทดสอบเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่ม ตัวอย่าง.....	31
ตาราง 6 จำนวนนักเรียนที่มีคะแนนผ่านและไม่ผ่านในการทำแบบทดสอบก่อนเรียน.....	31
ตาราง 7 จำนวนนักเรียนที่มีคะแนนผ่านและไม่ผ่านในการทำแบบทดสอบหลังเรียน.....	32

สารบัญภาพ

หน้า

ไม่พบรายการสารบัญภาพ

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

ในปัจจุบันภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ใช้กันอย่างแพร่หลายทั่วโลก ภาษาอังกฤษถูกใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อสารระหว่างผู้คนต่าง ๆ ในโลก โดยไม่คำนึงถึงเชื้อชาติ เชื้อชาติ ศาสนา หรือเพศ การเรียนรู้ภาษาอังกฤษจะช่วยให้มนุษย์สื่อสารกับมนุษย์ในส่วนอื่น ๆ ของโลกได้ง่ายขึ้น และในศตวรรษที่ 21 การพัฒนาของโลกเกิดขึ้นกับทุกประเทศในโลก ทำให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างประเทศง่ายขึ้น และเปิดโอกาสให้มีความร่วมมือระหว่างหลายประเทศ ซึ่งภาษากลางเป็นเครื่องมือเพื่ออำนวยความสะดวกแน่นอนว่าภาษาของประเทศต่าง ๆ นั้นแตกต่างกันดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีภาษาที่ผู้คนจากประเทศต่าง ๆ ในโลกสามารถเข้าใจได้ และภาษาที่กล่าวถึงก็คือภาษาอังกฤษ ดังนั้นความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเป็นหนึ่งในสิ่งที่สำคัญที่สุดที่จะมีในศตวรรษที่ 21 (กาญจนพร รุจิโณม, 2561)

การศึกษาไทยมีความเชื่อมโยงกับแนวคิดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 กล่าวคือ ทรัพยากรบุคคลควรมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับภาษาแม่และภาษาสำคัญของโลก ทำให้ต้องมีการเตรียมความพร้อมกับความท้าทายของการแข่งขันระดับโลก เนื่องจากประเทศที่มีทรัพยากรบุคคลที่มีความสามารถสูงจะสามารถนำประเทศไปสู่ความก้าวหน้าและมั่นคงได้ ดังนั้นผู้สอนจึงต้องมีการเตรียมพร้อมในการจัดการเรียนรู้เพื่อเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนมีทักษะในการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ได้แก่ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เป็นตัวของตัวเอง มีทักษะสังคมและสังคมข้ามวัฒนธรรม มีความรู้ด้านนวัตกรรม การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การแก้ปัญหา การสื่อสาร และการร่วมมือ โดยมุ่งจัดการเรียนรู้ในลักษณะที่ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนรู้ด้วยตนเองมากที่สุด โดยผ่านการศึกษา ค้นคว้า ริเริ่มสร้างสรรค์ ลงมือปฏิบัติ ทดลอง คิด แก้ปัญหา ทำงานเป็นกลุ่ม สรุปเป็นความรู้และสามารถนำเสนอได้อย่างเหมาะสม (ดิเรก วรรณเศียร, 2560)

กระทรวงศึกษาธิการจึงกำหนดให้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน โดยผู้เรียนทุกคนต้องได้เรียนรู้ เพื่อให้มีความรู้ความสามารถในทักษะ 4 ด้าน อันประกอบไปด้วย ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อให้มีความสามารถในการสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลกับบุคคลอื่นได้อย่างถูกต้อง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2561, หน้า 221) ในทักษะทั้ง 4 ด้านนี้ การอ่านนับว่าเป็นทักษะทางภาษาที่สำคัญ เนื่องจากการอ่านเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนมีความรู้

ความสามารถด้านภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น ช่วยให้สามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารเพื่อประกอบการตัดสินใจในชีวิตประจำวัน ช่วยยกระดับสติปัญญาให้สูงขึ้น ทำให้ทันต่อเหตุการณ์และสามารถแก้ไขปัญหาต่างๆ และสามารถดำรงชีวิตในสังคมได้ (อรรชนีดา หวานคง, 2559)

อย่างไรก็ตาม การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาชั้นนี้ยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร จากผลการประเมินเปรียบเทียบการทดสอบขั้นพื้นฐานระดับชาติ (O-NET) ของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2564 ระดับคะแนนของวิชาภาษาอังกฤษในระดับเขตพื้นที่คะแนนเฉลี่ยที่ร้อยละ 36.79 ระดับสังกัดคะแนนเฉลี่ยที่ร้อยละ 35.46 และระดับประเทศคะแนนเฉลี่ยที่ร้อยละ 39.22 ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ต่ำ โดยสาระในวิชาภาษาอังกฤษ สาระที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ภาษาเพื่อการสื่อสาร แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมักประสบปัญหาเมื่อต้องใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน), 2564)

ในทักษะทั้ง 4 ด้าน อันประกอบไปด้วย ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน การอ่านเป็นพื้นฐานที่สำคัญของการเรียนรู้และการพัฒนาสติปัญญา เป็นสื่อกลางของการเรียนรู้ สามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้ในการพูดสื่อสารและการเขียนได้ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2549) การเรียนรู้การอ่านจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นในการเรียนรู้ภาษาโดยเฉพาะในเรื่องของการอ่านออกเสียง เนื่องจากทำให้ผู้เรียนเข้าใจระบบในการออกเสียงภาษาอังกฤษได้ดีและถูกต้องยิ่งขึ้น และในปัจจุบันมีการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์เพื่อให้ผู้เรียนเรียนรู้การออกเสียงตามหลักสัทศาสตร์ที่ถูกต้อง ผู้วิจัยจึงศึกษาวิธีการจัดการเรียนการสอนที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงศัพท์ได้อย่างถูกต้อง โดยการที่ผู้เรียนจะออกเสียงคำศัพท์ได้ถูกต้องนั้นจะต้องอาศัยการฝึกซ้ำๆ และมีความสม่ำเสมอในการฝึกฝน

ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง เนื่องจากการใช้แบบฝึกทักษะสามารถให้ผู้เรียนฝึกซ้ำหลายๆ ครั้งได้ ซึ่งจากการที่ผู้วิจัยได้ทบทวนงานวิจัยต่างๆ ที่ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์ เช่น จารุวรรณ ไม้เลี้ยง (2560) กล่าวไว้ว่า การสอนแบบโฟนิกส์จะสามารถพัฒนาผู้เรียนในด้านการออกเสียง ตลอดจนความสามารถในการจดจำคำศัพท์ได้เป็นอย่างดีอย่างรวดเร็ว ส่วนเพียงใจ ทาวะรัมย์ (2558) กล่าวไว้ว่า วิธีการสอนอ่านแบบโฟนิกส์ โดยการอ่านคำพยางค์เดี่ยวของนักเรียน สามารถช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะการอ่าน ภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น และเพิ่มพูนทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ง่ายขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ ธีราภรณ์ พลายเล็ก (2565) ที่กล่าวไว้ว่า ชุดแบบฝึกทักษะการออกเสียงแบบโฟนิกส์ สามารถช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น

สำหรับปัญหาการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรฯ ที่ผู้วิจัยพบ คือ ผู้เรียนขาดแรงจูงใจในการเรียน ผู้เรียนไม่สามารถอ่านคำศัพท์หรือประโยคภาษาอังกฤษเมื่อเรียนในระดับที่สูงขึ้นได้ เนื่องจากขาดความเข้าใจในเรื่องการเชื่อมโดยตัวอักษรและเสียง ทำให้ไม่สามารถเข้าใจเสียงที่ไม่

คุ้นเคยหรืออ่านออกเสียงผิด ไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์ ส่งผลให้ผู้เรียนไม่สามารถอ่านคำและออกเสียงคำใหม่ได้ ปัญหาเหล่านี้ส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนในระดับประถมศึกษาปีที่ 4 และผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่ายกับเนื้อหาของวิชา

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงหาแนวทางในการแก้ปัญหาเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียง คำศัพท์ภาษาอังกฤษและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2565

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการออกเสียงด้วยการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหนองพระ จังหวัดพิจิตร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวนทั้งหมด 20 คน โดยวิธีการคัดเลือกแบบสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Selection) เนื่องจากมีเพียงห้องเดียว

ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษา คือ คำศัพท์ภาษาอังกฤษจากหนังสือเรียน Smile4 และคำศัพท์จากสถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยเลือกเป็นคำศัพท์พยางค์เดียว จำนวน 7 แพน ใช้เวลาทั้งสิ้น 14 ชั่วโมง

ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาในการวิจัย ได้แก่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 ใช้เวลา 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ จำนวน 14 คาบเรียน คาบเรียนละ 60 นาที เป็นเวลา 7 สัปดาห์

ขอบเขตด้านพื้นที่

โรงเรียนบ้านหนองพระ อำเภอวังทรายพูน จังหวัดพิจิตร

นิยามศัพท์เฉพาะ

แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ หมายถึง สื่อสิ่งพิมพ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสำหรับฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษเพื่อให้ผู้เรียนรู้ถึงความสัมพันธ์ของเสียงกับตัวอักษร ประกอบด้วย ตัวอักษร เสียงของพยัญชนะเดี่ยว พยัญชนะซ้อน พยัญชนะควบกล้ำ เสียงสระ และการฝึกประสมคำศัพท์ โดยมีทั้งหมด 5 บทเรียน เพื่อฝึกให้นักเรียนอ่านอย่างคล่องแคล่วและถูกต้อง

ความสามารถในการอ่านคำศัพท์ หมายถึง หมายถึง ความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ได้อย่างถูกต้องจากการสะกดคำที่กำหนดเป็นคำประเภทสระเสียงสั้น สระเสียงยาว คำซ้อน คำควบกล้ำ โดยสามารถอ่านพยัญชนะเดี่ยวทั้ง 21 รูป และสระ 5 รูป โดยออกเสียงแบบโฟนิกส์ และสามารถประสมเสียงพยัญชนะเดี่ยวและสระต่างๆออกมาเป็นคำได้ โดยวัดความสามารถในการอ่านคำศัพท์ได้จากแบบประเมินการออกเสียง

ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 หมายถึง ค่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ยรวมที่ได้จากการทำแบบฝึกทักษะและแบบทดสอบท้ายแบบฝึกทักษะแต่ละชุดระหว่างเรียนกับร้อยละของคะแนนเฉลี่ยรวมที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ

สมมุติฐานของการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์

มีความสามารถการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหนองพระ จังหวัดพิจิตร ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าข้อมูลทฤษฎีจากหนังสือและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีหัวข้อดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
2. การออกเสียงภาษาอังกฤษตามหลักภาษาศาสตร์
3. การสอนแบบโฟนิกส์
4. การใช้แบบฝึกทักษะ
5. การวัดผลและประเมินผลการอ่านออกเสียง
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

เอกสารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 นี้ จัดทำขึ้นสำหรับท้องถิ่นและสถานศึกษาได้นำไปใช้เป็นกรอบและทิศทางในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา และจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนไทยทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีคุณภาพด้านความรู้ และทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง และแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

การจัดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานจะประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่คาดหวังได้ ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งระดับชาติ ชุมชน ครอบครัว และบุคคลต้องร่วมรับผิดชอบ โดยร่วมกันทำงานอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ในการวางแผน ดำเนินการ ส่งเสริมสนับสนุน ตรวจสอบ ตลอดจนปรับปรุงแก้ไข เพื่อพัฒนาเยาวชนของชาติไปสู่คุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งการจัดการเรียนการสอนมีความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม โดยมีมาตรฐานการเรียนรู้ดังนี้

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษา และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม โดยมีมาตรฐานการเรียนรู้ดังนี้

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน โดยมีมาตรฐานการเรียนรู้ดังนี้

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก โดยมีมาตรฐานการเรียนรู้ดังนี้

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ในงานวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหนองพระ จังหวัดพิจิตร ผู้วิจัยได้ใช้สาระที่ 1 มาตรฐาน ต 1.1 ตัวชี้วัดที่ 2 และ 3 ดังนี้

ตาราง 1 สรุปตัวชี้วัดที่ใช้ในแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์

ชั้น	ตัวชี้วัด	แบบฝึกทักษะ การอ่านออกเสียงโฟนิกส์
ป.4	1. อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำประโยค ข้อความง่ายๆ และบทพูดเข้าจังหวะถูกต้องตามหลักการอ่าน	บทที่ 1 เรื่อง Vowel Sounds of A บทที่ 2 เรื่อง Vowel Sounds of E บทที่ 3 เรื่อง Vowel Sounds of I
	2. เลือก/ระบุภาพ หรือสัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายตรงตามความหมายของประโยคและข้อความสั้นๆ ที่ฟังหรืออ่าน	บทที่ 4 เรื่อง Vowel Sounds of O บทที่ 5 เรื่อง Vowel Sounds of U

2. การออกเสียงภาษาอังกฤษตามหลักภาษาศาสตร์

การออกเสียงภาษาอังกฤษตามหลักภาษาศาสตร์ ผู้เรียนจะต้องเรียนรู้อวัยวะภายในปากที่ใช้ในการออกเสียง การเปล่งเสียง ธรรมชาติของการออกเสียง และลักษณะทางกายภาพต่างๆ ของเสียงพูด เพื่อเป็นพื้นฐานในการฝึกออกเสียงได้ชัดเจน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงพยัญชนะและสระได้อย่างถูกต้อง

2.1 ความหมายของการอ่านออกเสียง

นฤมล สุปินโน (2558) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่านออกเสียง คือการเปล่งเสียงตามตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ ตามที่สายตามองเห็น การฝึกการอ่านออกเสียงเพื่อให้ออกเสียงคำได้ถูกต้องชัดเจนถูกต้องตามหลักทางภาษาและสามารถเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน สามารถแปลความตีความและ

ขยายความสัญลักษณ์ หรือตัวอักษร ที่ปรากฏออกมาเป็นความคิดเห็นนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัชรินทร์ เครือเช้า (2560) ได้กล่าวไว้ว่า การเปล่งเสียงตามตัวอักษรที่ประกอบขึ้นเป็นถ้อยคำหรือข้อความต่าง ๆ โดยใช้หลักภาษาศาสตร์ซึ่งเป็นกระบวนการต่อเนื่องระหว่างสายตา สมอง และการเปล่ง เสียง โดยที่สายตาทำหน้าที่มองตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ต่าง ๆ แล้วสมองจะทำหน้าที่ประมวลตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ต่าง ๆ รวมเป็นคำแล้วเปล่งเสียงออกมา

ศิรดา แก้วป่าระกำ (2561) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่านออกเสียง เป็นการเปล่งเสียงออกมาเพื่ออ่านตามตัวอักษรให้ถูกต้อง มีจังหวะ การเน้นเสียงหนักเบา และออกเสียงให้ถูกต้องตามหลักการอ่านออกเสียง

จากความหมายดังกล่าวสรุปได้ว่า การอ่านออกเสียงเป็นกระบวนการอ่านที่ผู้อ่านเปล่งเสียงออกมาหลังจากอ่านสิ่งพิมพ์หรือสิ่งที่เขียนขึ้นมา โดยการลงทำนองเสียงสูง-ต่ำ การเน้นเสียง ถ้อยคำ และลงจังหวะ และออกเสียงตามเสียงที่ถูกต้อง

2.2 สัทศาสตร์

ยูล (Yule, 2006) กล่าวว่า สัทศาสตร์ คือการศึกษาลักษณะของเสียงพูดและธรรมชาติในการออกเสียง ในการศึกษา เรื่องสัทศาสตร์นั้นจะประกอบด้วย 3 ประเภท คือ 1) สรีรศาสตร์ เป็นการศึกษาเกี่ยวกับ กระบวนการเปล่งเสียงพูดทั้งหมด 2) กลศาสตร์ เป็นการศึกษาลักษณะทางกายภาพของเสียง และ 3) โสตศาสตร์ เป็นการศึกษาการรับรู้เสียงผ่านหู

2.2.1 สรีรศาสตร์

สกัันเดอร่าและเบอริลิก (Skandera and Burleigh, 2005) กล่าวว่า เสียงทั้งหมดถูกเปล่งออกมาผ่านช่องเส้นเสียงที่เรียกว่าช่องว่างระหว่างเส้นเสียงซึ่งจะอยู่หลังกล่องเสียง ถ้าช่องเส้นเสียงแคบเส้นเสียง จะเคลื่อนที่เข้าหากัน แรงดันลมจะเป็นสาเหตุทำให้เส้นเสียงเกิดการสั่นสะเทือน เสียงที่เกิดขึ้นนี้เรียกว่าเสียงก้อง สามารถตรวจสอบว่าเสียงนั้นเป็นเสียงก้องหรือไม่โดยการวางนิ้วมือที่กล่องเสียงหรือ โดยการเอานิ้วมือปิดหูขณะที่พูด เมื่อออกเสียงคำว่า zeal จะรับรู้ได้ว่าเส้นเสียงเกิดการสั่นสะเทือน เพราะว่าเสียงทั้งสามเสียงเป็นเสียงก้อง แต่ถ้าช่องเส้นเสียงเปิดออกเส้นเสียงแยกออกจากกัน ลมจะไม่ทำให้เกิดการสั่นสะเทือนของเส้นเสียง เสียงที่เกิดขึ้นในลักษณะนี้เรียกว่า เสียงไม่ก้อง เช่น เมื่อเราออกเสียงคำว่า seal เราจะรับรู้ได้ว่าไม่มีการสั่นสะเทือนของเส้นเสียงที่เสียงพยัญชนะตัวแรก แต่เกิดการสั่นสะเทือนของเส้นเสียงที่เสียงอีกสองตัว หมายความว่าเสียงพยัญชนะตัวแรกในคำว่า seal เป็นเสียงไม่ก้อง และอีกสองเสียงที่เหลือเป็นเสียงก้อง

2.2.2 กลศาสตร์

เคลลี (Kelly, 2001) กล่าวว่า ตำแหน่งการเกิดเสียง มีดังนี้

1. เสียงจากริมฝีปาก (bilabial) เสียงนี้เกิดที่ตำแหน่งริมฝีปากบนและริมฝีปากล่างปิด เช่น เสียง /p/ และ /m/
2. เสียงจากริมฝีปากและฟัน (labio-dental) เสียงนี้เกิดที่ตำแหน่งฟันบนและริมฝีปากล่าง เช่นเสียง /f/ และ /v/
3. เสียงจากฟัน (dental) เสียงนี้เกิดที่ตำแหน่งลิ้นส่วนปลายสุดอยู่ระหว่างฟันบนและฟันล่าง หรืออยู่ใกล้ฟันบน เช่นเสียง /θ/ และ /ð/
4. เสียงจากปุ่มเหงือก (alveolar) เสียงนี้เกิดที่ตำแหน่งลิ้นส่วนปลายอยู่ใกล้แนวปุ่มเหงือก เช่นเสียง /t/ และ /s/
5. เสียงจากปุ่มเหงือกและเพดานแข็ง (palate-alveolar) เสียงนี้เกิดที่ตำแหน่งลิ้นส่วนปลายอยู่หลังแนวปุ่มเหงือก เช่นเสียง /tʃ/ และ /dʒ/
6. เสียงจากเพดานแข็ง (palatal) เสียงนี้เกิดที่ตำแหน่งลิ้นส่วนหน้ายกขึ้นใกล้เพดานแข็ง เช่นเสียง /j/
7. เสียงจากเพดานอ่อน (velar) เสียงนี้เกิดที่ตำแหน่งลิ้นส่วนหลังอยู่แนบกับเพดานอ่อน เช่นเสียง /k/ และ /ŋ/
8. เสียงจากเส้นเสียง (glottal) เสียงนี้เกิดที่ตำแหน่งช่องว่างระหว่างเส้นเสียงทั้งคู่ใช้ทำเสียงเสียดแทรก เช่นเสียง /h/

2.2.3 โสตสัทศาสตร์

ยูล (Yule, 2006) กล่าวถึงลักษณะการออกเสียงว่า เสียงนั้นเหมือนกันเมื่อมีการออกเสียงที่ชัดเจน ดังนั้นหากว่าเราจำเป็นต้องสามารถแยกความแตกต่างของเสียงให้ได้ ซึ่งทำโดยการจัดประเภทเสียงที่เหมือนกันเข้าด้วยกัน เช่น เราสามารถบอกได้ว่าทั้งเสียง [t] และ [s] เป็นเสียงที่เกิดจากปลายลิ้นหรือส่วนถัดจากปลายลิ้นกับปุ่มเหงือก เป็นเสียงไม่ก้องแต่แตกต่างกันที่ลักษณะการออกเสียง เสียง [t] เป็นหนึ่งในชุดของเสียงที่เรียกว่าเสียงกัก และเสียง [s] เป็นหนึ่งในชุดของเสียงที่เรียกว่าเสียงเสียดแทรก ลักษณะของเสียงมีดังนี้

1. เสียงกัก ประกอบด้วยชุดของเสียง [p], [b], [t], [d], [k], [g] เสียงถูกเปล่งออกมา โดยมีรูปแบบ 'การหยุด' ของลม หลังจากนั้นจึงปล่อยลมออกมาทันที เสียงพยัญชนะประเภทนี้เป็นผลมาจากการการกักหรือการหยุดของลม เสียง [t] เช่นในเสียงพยัญชนะต้นของคำว่า ten ซึ่งเป็นเสียงกัก โอโหชะที่เกิดจากปลายลิ้นหรือส่วนถัดจากปลายลิ้นกับปุ่มเหงือก หรือเมื่อเราอ่านออกเสียงคำว่า bed เสียงพยัญชนะต้นและท้ายเป็นเสียงกักโอโหชะ
2. เสียงเสียดแทรก ประกอบด้วยชุดของเสียง [f], [v], [θ], [ð], [s], [z], [ʃ], [ʒ] เกี่ยวข้องกับการกักของกระแสลมลมเกือบจะทั้งหมดและมีลมลอดผ่านช่องที่แคบมากๆ เกิดการเสียดแทรกทำ

ให้เกิดเสียงนี้ ถ้าเราวางมือไว้ที่ปากขณะที่เปล่งเสียง [f] และ [s] เราจะรู้สึกได้ว่ากระแสลมถูกดันออกมา การออกเสียงคำว่า fish เริ่มต้นและลงท้ายด้วยเสียงเสียดแทรกไม่ก้อง [f] และ [ʃ] ส่วนคำว่า those เริ่มต้นและลงท้ายด้วยเสียงเสียดแทรกก้อง [ð] and [z]

3. เสียงกึ่งเสียดแทรก ถ้าเรารวมการหยุดชั่วคราวของกระแสลมเข้ากับการปล่อยกระแสลมที่กักเอาไว้ซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดการเสียดแทรก ทำให้เกิดเสียง [tʃ] and [dʒ] เสียงเหล่านี้เรียกว่าเสียงกึ่งเสียดแทรก ปรากฏในพยัญชนะต้นของคำว่า cheap และ jeep คำแรก เป็นเสียงกึ่งเสียดแทรกไม่ก้อง [tʃ] และคำที่สองเป็นเสียงกึ่งเสียดแทรกก้อง [dʒ]

4. เสียงนาสิก เสียงส่วนใหญ่ถูกเปล่งออกมาด้วยปากพร้อมกับเพดานอ่อนที่ยกสูงขึ้น ขัดขวางกระแสลมเข้าสู่โพรงจมูก แต่เมื่อเพดานอ่อนลงต่ำและกระแสลมออกทางจมูกทำให้เกิดเสียง [m], [n], and [ŋ] เรียกว่าเสียงนาสิก ทั้งสามเสียงนี้เป็นเสียงโฆษะ คำว่า morning, knitting และ name เริ่มต้นและลงท้ายด้วยพยัญชนะเสียงนาสิก

5. เสียงข้างลิ้น เสียงพยัญชนะต้นของคำว่า led และ red คือเสียงข้างลิ้น ทั้งสองเสียงนี้เป็นเสียงก้องเสียง [l] เรียกว่า เสียงข้างลิ้น เกิดจากการปล่อยกระแสลมออกทางด้านข้างของลิ้น ขณะที่ปลายลิ้นแตะที่ตรงกลางของปุ่มเหงือก เสียง [r] ที่พยัญชนะต้นของคำว่า red เกิดจากปลายลิ้นยกสูงขึ้นและงอไปด้านหลังใกล้กับปุ่มเหงือก

6. เสียงกึ่งสระ ประกอบด้วยเสียง [w] และ [j] ทั้งสองเสียงนี้เป็นเสียงก้องและปรากฏที่พยัญชนะต้นของคำว่า we, wet, you และ yes เสียงเหล่านี้จะเกิดลิ้นเคลื่อนที่ไปยังหรือออกจากตำแหน่งสระ บางครั้งเรียกว่าเสียงกึ่งสระหรือเสียงเปิด เสียง [h] เช่นในคำว่า Hi หรือ hello เป็นเสียงไม่ก้องและจัดเป็นเสียงกึ่งสระเพราะรวมกับเสียงอื่น

คุก (Cook, 1996 อ้างถึงใน Pourhosein Gilakjani, 2016) นิยามว่า การออกเสียงคือการผลิตของเสียงในภาษาอังกฤษ ผู้เรียนเรียนรู้การออกเสียงโดยการออกเสียงตามและการแก้ไขเมื่อออกเสียงไม่ถูกต้อง เมื่อผู้เรียนเริ่มการเรียนรู้การออกเสียง เขาจะสร้างความเคยชินและเอาชนะความยากในการออกเสียงในภาษาที่หนึ่ง

กล่าวโดยสรุป คือ การออกเสียงตามหลักสัทศาสตร์ เป็นหลักในการออกเสียง ระดับของเสียง การเน้นเสียง และจังหวะของเสียง ที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียงของตัวอักษรนั้นๆ

2.3 ประโยชน์การอ่านออกเสียง

พิชญา นุเสน (2554) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการออกเสียงภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง การสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษ ช่วยส่งเสริมการอ่านในใจ อ่านตีความ การอ่านออกเสียง และการ

แปลทับศัพท์ โดยมีใจความและรายละเอียดที่เกี่ยวกับประโยชน์ในการออกเสียงภาษาอังกฤษ กล่าวคือ

1. เป็นการส่งเสริมให้การติดต่อสื่อสารระหว่างผู้ใช้ภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง เพราะถ้าออกเสียงไม่ถูกต้องทำให้สื่อความหมายผิดได้
2. เป็นการส่งเสริมให้มีการอ่านทั้งการออกเสียงการอ่านในใจและการตีความหมายของภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาต้นฉบับได้ดียิ่งขึ้น
3. เป็นการช่วยให้การแปลโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการแปลทับศัพท์ เช่น ชื่อสถานที่ ชื่อตัวละคร และสิ่งอ้างอิงต่างๆ ทางประวัติศาสตร์ ทำได้ใกล้เคียงกับการออกเสียงทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น
4. เพื่อช่วยให้การปรับบทแปลมีความถูกต้อง ชัดเจนยิ่งขึ้น เพราะนอกจากผู้แปลได้ใช้สายตาอ่านบทแปลแล้วยังได้ใช้หูฟังเมื่ออ่านออกเสียงบทแปลอีกด้วย

3. การสอนแบบโฟนิกส์

การสอนแบบโฟนิกส์จะแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและตัวอักษร โดยจะให้ความสำคัญกับการสะกดคำ ผู้เรียนจะต้องฝึกออกเสียงตัวอักษร ดังนั้นวิธีการสอนแบบโฟนิกส์จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถออกเสียงได้ถูกต้องและชัดเจน

3.1 ความหมายของโฟนิกส์

รุ่งอรุณ โรจนรัตน์ดำรง ไชยศรี (2560, หน้า 1) ได้ให้ความหมายของวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ว่า วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics Method) คือ วิธีการสอนออกเสียงที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและตัวอักษรโดยใช้การออกเสียงเป็นตัวกำหนด และให้ความสำคัญกับเสียงของตัวอักษรและการคำศัพท์ ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้น ในกระบวนการสอนอ่านเบื้องต้น

พจนานุกรมแคมบริดจ์ (Cambridge Dictionary, 2019) ได้ให้คำจำกัดความโฟนิกส์คือ วิธีการสอนอ่านออกเสียงซึ่งใช้วิธีการสอนให้จดจำเสียงที่เป็นตัวแทนของตัวอักษร

เดนิส รีด (Denise Reid, 2019) ได้กล่าวไว้ว่า โฟนิกส์หมายถึง ชุดของความซับซ้อนที่มีความสัมพันธ์ระหว่างสัทวิทยา (ระบบเสียงของภาษาพูด) และระบบการคำศัพท์ รวมถึงเครื่องหมายวรรคตอนในภาษาเขียน โฟนิกส์เกี่ยวข้องกับสัญลักษณ์ที่เขียน เกี่ยวข้องกับการพิมพ์ หากไม่มีการรับรู้เรื่องสัทศาสตร์ การออกเสียงจะไม่ได้ผลมากนัก

ทวิงค (Twinkl, 2564) กล่าวว่า โฟนิกส์เป็นวิธีการสอนแบบหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและตัวอักษรได้อย่างถูกต้อง การสอนรูปแบบโฟนิกส์ ไม่ต้องอาศัยการท่องจำ และถือว่าเป็นวิธีการเรียนการสอนอ่านออกเสียงที่มีประสิทธิภาพ ช่วยให้ผู้เรียน

สามารถรู้จักคำศัพท์ได้อย่างรวดเร็ว สามารถใช้เสียง ประสมเสียง อ่านคำศัพท์ใหม่หรือคำที่ไม่คุ้นเคย โดยไม่ต้องท่องจำ

สรุปได้ว่า โฟนิิกส์เป็นเรื่องของการเข้าใจความสัมพันธ์ของตัวอักษรและเสียงของตัวอักษร การออกเสียงตัวอักษรภาษาอังกฤษ ที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถฝึกอ่านภาษาอังกฤษได้ดีและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

3.2 วิธีการสอนแบบโฟนิิกส์

สุทธีวรรณ ไชยเมือง (2556) ได้กล่าวว่าการสอนแบบโฟนิิกส์มีการจัดลำดับขั้นตอนในการสอนออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก ตามเสียงสระเดี่ยว 12 ลำดับ ดังนี้

1. เสียง /**I**/ เช่น bit
2. เสียง /i:/ เช่น beat
3. เสียง /e/ เช่น bait
4. เสียง /æ/ เช่น bat
5. เสียง /**ə**/ เช่น about
6. เสียง /**ɜ:**/ เช่น bird
7. เสียง /ʌ/ เช่น but
8. เสียง /**d:**/ เช่น bob
9. เสียง /**ʊ**/ เช่น book
10. เสียง /u:/ เช่น boot
11. เสียง /**ɔ**/ เช่น bought
12. เสียง /**ɔ:**/ เช่น bore

ดวงวัน บุญนาค (2559) ได้กล่าวว่าการสอนโฟนิิกส์ มีทั้งหมด 2 วิธี ดังนี้

1. ระบบโฟนิิกส์สอนให้ผู้เรียนรู้จักเสียงที่ถูกต้องของตัวอักษร ไม่ได้ให้อ่านตามชื่อตัวอักษร เท่านั้น ในระบบปกติผู้เรียนจะถูกสอนให้อ่าน A = เอ, B = บี, C = ซี แต่เมื่อเรียงตามระบบโฟนิิกส์ จะอ่านออกเสียง A = แอะ, B = เบอะ, C = เคอะ ดังนั้นเวลาผสมคำว่า CAT จะต้องสะกด “เคอะ-แอะ-เทอะ=แคท” ไม่ใช่ “ซี-เอ-ที=แคท” ซึ่งทำให้เด็กสามารถอ่านหรือคำศัพท์ได้ง่ายขึ้น โดยไม่ต้องอาศัยการท่องจำคำศัพท์ (เช่น ซี-เอ-ที-แคท แปลว่าแมว) แต่เป็นการอ่านจากความเข้าใจในระบบการออกเสียงที่ถูกต้องตามหลักโฟนิิกส์ เราเคยสังเกตหรือไม่ว่าตัวอักษร C ออกเสียงอย่างไร ในเวลาใช้ตัว C ในการผสมคำต่างๆเช่น CAT, COOK, CUP หากออกเสียงตามชื่อเรียกตัวอักษร “ซี” เราจะไม่สามารถออกเสียงเป็นคำว่า “แคท” ได้เลย (น่าจะเป็นเสียง “เซต” มากกว่า) ฉะนั้นตามที่เรารเรียนมา

แบบดั้งเดิม จึงเป็นเพียงการสอนให้จำเสียงของคำที่เราได้ยินจากการเรียกชื่อตัวอักษรเท่านั้น และนั่นหมายความว่าเราไม่เคยรู้จักเสียงที่แท้จริงของตัวอักษรหรือสามารถออกเสียงที่ถูกต้องของตัวอักษรนั้นๆเลย

2. การถอดเสียงในระบบโฟนิกส์จะช่วยสร้างความเข้าใจในการออกเสียงหรือผสมคำในภาษาอังกฤษ ซึ่งจะทำให้เด็กรู้จักตัวอักษรและคำศัพท์โดยไม่ต้องอาศัยการท่องจำ แม้แต่คำที่เราไม่เคยเห็นไม่เคยได้ยินมาก่อนได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน เช่นเดียวกับเจ้าของภาษา ขณะที่เด็กที่ผ่านการเรียนแบบท่องจำมาตลอดจะรู้จักเฉพาะคำศัพท์ที่ท่องมาเท่านั้น

ซึ่งสอดคล้องกับบุญสม ทับสาย และคณะ (2560) ได้เสนอกระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์แบบสร้างคำ ประกอบด้วย 7 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การรับรู้หน่วยเสียง (recognizing phonemes) เป็นขั้นที่ผู้สอนจัดให้ผู้เรียนฟังหน่วยเสียงของตัวอักษรหรือกลุ่มตัวอักษรและออกเสียงหน่วยเสียงตามที่ได้ยิน

ขั้นที่ 2 การทำความเข้าใจความสัมพันธ์ของตัวอักษรกับหน่วยเสียง (understanding graphemes and phonemes relationships) เป็นขั้นที่ผู้สอนแสดงตัวอักษรหรือกลุ่มตัวอักษรของหน่วยเสียงและออกเสียงและให้ผู้เรียนออกเสียงพร้อมกับดูตัวอักษรหรือกลุ่มตัวอักษรนั้น

ขั้นที่ 3 การผสมหน่วยเสียง (blending phonemes) เป็นขั้นที่ผู้สอนออกเสียงและสาธิตการผสมหน่วยเสียงให้เป็นคำและให้ผู้เรียนฝึกผสมเสียงที่ได้ฟังให้เป็นคำ

ขั้นที่ 4 การทำความเข้าใจความหมายของคำ (understanding meaning of word) เป็นขั้นที่ผู้สอนใช้รูปภาพ เพื่อสื่อความหมายของคำ โดยให้ผู้เรียนออกเสียงคำให้ถูกต้องก่อนแล้วบอกความหมายของคำจากภาพ

ขั้นที่ 5 การแยกหน่วยเสียงในคำ (segmenting phonemes in word) เป็นขั้นที่ผู้สอนสาธิตการแยกหน่วยเสียงแต่ละเสียงที่อยู่ในคำและให้ผู้เรียนฝึกแยกหน่วยเสียงที่อยู่ในคำ

ขั้นที่ 6 การฝึกสะกดคำ (word spelling practice) เป็นขั้นที่ผู้สอนจัดกิจกรรมการฝึกสะกดคำที่สนุกสนานและตอบสนองความแตกต่าง ระหว่างบุคคลของผู้เรียนและให้ผู้เรียนฝึกสะกดคำโดยทำกิจกรรมกลุ่มและรายบุคคล

ขั้นที่ 7 การเขียนตามคำบอก (word dictation) ผู้สอนฟังการออกเสียงคำและให้ผู้เรียนเขียนสะกดคำตามที่ได้ฟังโดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียน มีความมั่นใจในการสะกดคำด้วยตนเองมิใช่เป็นการประเมินผล

3.3 การสะกดด้วยวิธีโฟนิกส์

ศูนย์ภาษาอีแอลเอส (English Language Centers, 2017) ได้กล่าวไว้ว่า สระเดี่ยวเสียงสั้นในภาษาอังกฤษมีทั้งหมด 5 ตัว ได้แก่ A E I O และ U สระเสียงสั้นมีเสียง ที่ไม่สั้นเหมือนกับชื่อ

ของตัวอักษร เช่น ในคำว่า mad ในสัทอักษรเขียนแทนเสียงว่า /a/ สิ่งนี้อาจเป็นเรื่องยากเมื่อพูดคำ เช่น 'beach' หรือ 'sheet' ซึ่งสามารถฟังได้เหมือนคำหยาบคายมาก

สระเสียงสั้น (/a/) : เช่น At/a/ ออกเสียงเหมือน /æ/ ออกเสียงเหมือนคำ ว่า apple, back, และ plan สระเสียงยาว (/eɪ/) : เช่น Ate ออกเสียงเหมือนชื่อของตัวอักษร /eɪ/. ออกเสียงสระเหมือนกันกับคำว่า same, plane, and snake

สระเสียงสั้น (/e/): เช่น Bet /e/ เสียงเหมือน /ɛ/, เหมือนกับคำว่า check และ ten

สระเสียงยาว (/i:/): เช่น Beat /e/ ออกเสียงเหมือน /i:/, ออกเสียงเหมือน คำว่า eat, we, and meet

สระเสียงสั้น (/i/) : เช่น Bit /i/ ออกเสียง /ɪ/, เหมือนคำว่า kitten, milk, and ring

สระเสียงยาว (/aɪ/) : เช่น Bite /ī/ ออกเสียงเหมือน /aɪ/ และสามารถสะกดได้หลายวิธี เช่นเดียวกับคำว่า ice, cry, และ high

สระเสียงสั้น (/o/) : เช่น Not ออกเสียงเหมือน /ɒ/, เช่นคำว่า off, cop, และ stop

สระเสียงยาว (/əʊ/) : เช่น Note /ō/ สามารถได้ยินเสียงในคำว่า boat และ joke

สระเสียงสั้น (/u/) : เช่น Cut ออกเสียงว่า /ʌ/, เหมือนในคำว่า bus, until, และ ugly

สระเสียงยาว (/u:/) : เช่น Cute /u:/ สามารถได้ยินเสียงในคำ use และ student

4. การใช้แบบฝึกทักษะ

แบบฝึกทักษะเป็นสื่อการเรียนการสอนที่สำคัญในกิจกรรมการเรียนรู้ เนื่องจากเป็นสื่อที่ผู้เรียนสามารถฝึกฝนได้ด้วยตนเองหลังจากที่ได้เรียนเนื้อหาแบบปกติแล้ว เพื่อให้มีความรู้และทักษะในสิ่งที่ได้เรียนมากขึ้น

4.1 ความหมายของแบบฝึกทักษะ

บุญนำ เกษี (2556) ได้กล่าวไว้ว่า แบบฝึกเป็นสื่อการเรียนการสอนที่สร้างขึ้นเพื่อให้ นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติด้วยตนเองจนเกิดความรู้ความเข้าใจเพิ่มขึ้น โดยกิจกรรมที่ได้ปฏิบัติในแบบฝึกนั้นจะครอบคลุมเนื้อหาที่เรียนไปแล้ว ทำให้นักเรียนมีความรู้ และทักษะมากขึ้น และทำให้ผู้เรียนมองเห็นความก้าวหน้าจากผลการเรียนรู้ของตนเองได้

วิณา วโรตมะวิชญ์ (2559) ได้กล่าวไว้ว่า เป็นวิธีการสอนที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะ เป็นสิ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางการเรียนได้ดีขึ้น โดยผู้เรียนมีโอกาสนำความรู้ที่เรียนมาแล้ว มาฝึกให้เกิดความรู้ความเข้าใจกว้างมากขึ้น

จำเนียร แซ่เล่า (2561) ได้กล่าวไว้ว่า แบบฝึกทักษะ หมายถึง สื่อการเรียนประเภทหนึ่งที่เป็นส่วนเพิ่มเติม หรือเสริมสำหรับผู้เรียนฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจและทักษะเพิ่มขึ้น เป็นเครื่องมือสำคัญที่ผู้สอนทุกคนใช้ในการตรวจสอบความรู้ ความเข้าใจและพัฒนาทักษะของผู้เรียน กล่าวโดยสรุปได้ว่า แบบฝึกทักษะคือกิจกรรมที่ผู้สอนได้ดำเนินการสร้างขึ้นมาจากผู้เรียนที่มีความรอบรู้และเข้าใจในบทเรียนมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังช่วยฝึกทักษะต่างๆให้กับผู้เรียนอีกด้วย

4.2 ความสำคัญของแบบฝึกเสริมทักษะ

ศิวกานท์ ปทุมสูติ (2559) ได้ให้ความสำคัญของแบบฝึกทักษะไว้ว่า สิ่งหนึ่งที่จะช่วยให้การสอนของครูประสบผลสำเร็จได้คือแบบฝึกทักษะ เพราะเป็นการใช้แบบฝึกทักษะที่ครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมด จะช่วยทุ่นเวลาในการสอนกฎเกณฑ์ การยกตัวอย่าง ทั้งยังเป็นการวัดผลการเรียนการสอนในแต่ละเรื่องด้วย

ยุพดี พูลเวชประชากุล (2559) ได้ให้ความเห็นว่า การเรียนรู้จะมีประสิทธิภาพได้โดยเฉพาะทางด้านการเรียนภาษา ครูจะต้องมีศิลปะในการจัดการเรียนรู้เตรียมบทเรียนพร้อมทั้ง สร้างแบบฝึกทักษะเพิ่มเติมหลายๆ แบบ

นิตยา ฤทธิ์โยธี (2559) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแบบฝึกทักษะไว้ดังนี้

1. จะต้องเกี่ยวข้องกับบทเรียนที่เรียนมาแล้ว
2. เหมาะสมกับวัยหรือความสามารถ
3. มีคำชี้แจงสั้นๆ ที่ทำให้ผู้เรียนเข้าใจวิธีทำง่ายขึ้น
4. ใช้เวลาได้เหมาะสม
5. เป็นสิ่งที่น่าสนใจและท้าทายให้แสดงความสามารถ

กล่าวโดยสรุปได้ว่า แบบฝึกทักษะเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยพัฒนานักเรียนให้มีทักษะในด้านต่างๆมากขึ้น และช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียนเพิ่มมากขึ้น

4.3 ลักษณะที่ดีของแบบฝึกเสริมทักษะ

ริเวอร์ (River, 1968, อ้างถึงใน อำไพพรรณ สอนสวน, 2559, หน้า 31) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกทักษะไว้ดังนี้

1. ต้องมีการฝึกผู้เรียนมากพอในเรื่องหนึ่ง ก่อนที่จะฝึกเรื่องอื่น
2. แต่ละแบบฝึกควรฝึกประโยคเพียงหนึ่งแบบเท่านั้น
3. ฝึกโครงสร้างใหม่กับสิ่งที่เรียนรู้แล้ว
4. ประโยคที่ฝึกควรเป็นประโยคสั้นสั้นทำประโยคและคำศัพท์ควรเป็นแบบที่ใช้พูดกันในชีวิตประจำวันที่นักเรียนรู้จักกันดี

กล่าวโดยสรุป คือ การให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมซ้ำๆ จะช่วยสร้างความรู้ความเข้าใจที่แม่นยำ อุปกรณ์ที่จะช่วยในการฝึกทักษะให้ได้ผลนั้นได้แก่แบบฝึกทักษะ เพราะนอกจากจะช่วยดึงดูดให้ผู้ฝึกเกิดความสนใจแล้วยังสามารถที่จะพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษในด้านต่างๆได้

4.4 หลักการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะ

พจนานา เบญจมาศ (2558) ได้กล่าวไว้ว่า การสร้างแบบฝึกทักษะจะต้องให้สอดคล้องกับบทเรียนจิตวิทยาพัฒนาการของผู้ฝึก โดยเริ่มจากง่ายไปหายาก มุ่งส่งเสริมความสามารถที่แตกต่างกันของนักเรียน แบบฝึกทักษะแต่ละชุดควรมีหลากหลายกิจกรรม มีคำอธิบายที่ชัดเจน ครอบคลุม ใช้เวลาพอเหมาะไม่ซับซ้อน

อาภรณ์ แข็งฤทธิ์ (2558) ได้กล่าวไว้ว่า ครูต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยใช้หลักจิตวิทยา ทฤษฎีการเรียนรู้และความหลากหลาย มีองค์ประกอบที่ดี มีลักษณะที่เข้าใจ ตรงตามเนื้อหา เหมาะสมกับวัยและความสามารถ ความสนใจและสภาพปัญหาของผู้เรียน และท้าทายความสามารถของผู้เรียน ควรเรียงจากง่ายไปหายาก มีการประเมินผลเหมาะสมกับระดับชั้น และสนองความสนใจ ซึ่งจะส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

กล่าวโดยสรุปได้ว่า การสร้างแบบฝึกทักษะต้องมีการกำหนดจุดประสงค์ และคำแนะนำในการใช้อย่างเจน โดยแบบฝึกทักษะต้องไม่ง่ายหรือยากจนเกินไป และมีภาพประกอบ สี สันสวยงาม เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนไม่เบื่อหน่าย

4.5 ประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ

พจนานา เบญจมาศ (2558) ได้กล่าวไว้ว่า แบบฝึกทักษะมีความสำคัญยิ่งต่อครูและนักเรียนด้านตัวนักเรียนนั้น ทำให้นักเรียนเกิดทักษะ เกิดความชำนาญในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาเพิ่มขึ้น มองเห็นความก้าวหน้าของตนเอง ส่วนในด้านตัวครูทำให้มองเห็นปัญหาของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มองเห็นจุดเด่นจุดด้อยของนักเรียนเพื่อนำมาส่งเสริม หรือปรับปรุงแก้ไขต่อไป แบบฝึกทักษะที่ดีเปรียบเสมือนผู้ช่วยที่สำคัญของครูที่จะทำ ให้ผู้เรียนได้พัฒนาการเรียนรู้ตามศักยภาพของตนเอง มีความมั่นใจที่จะเรียนรู้อย่างมีความสุขและประสบความสำเร็จ

สันติ ภูสงัด (2559) ได้กล่าวไว้ว่า แบบฝึกทักษะมีประโยชน์ต่อการเรียนมาก ดังนี้

1. เป็นส่วนเพิ่มหรือเสริมหนังสือเรียน เป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยลดภาระของผู้สอนได้มาก เพราะแบบฝึกทักษะเป็นสิ่งที่จัดทำขึ้นอย่างเป็นระบบระเบียบ
2. ช่วยเสริมทักษะการใช้ภาษา แบบฝึกทักษะเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะการใช้ภาษาได้ดีขึ้น แต่ต้องอาศัยการส่งเสริมและความเอาใจใส่จากผู้สอนด้วย
3. ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เนื่องจากผู้เรียนมีความสามารถทางภาษาแตกต่างกัน การที่ให้ผู้เรียนทำแบบฝึกทักษะที่เหมาะสมกับความสามารถของเขาจะช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในด้านจิตใจมากขึ้น

4. แบบฝึกทักษะใช้เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากจบบทเรียนในแต่ละครั้ง
  5. แบบฝึกทักษะที่จัดทำขึ้นเป็นรูปเล่ม ผู้เรียนสามารถเก็บรักษาไว้ใช้เป็นแนวทาง เพื่อทบทวนด้วยตนเอง
  6. การให้ผู้เรียนทำแบบฝึกทักษะ ช่วยให้ผู้สอนมองเห็นจุดเด่นหรือปัญหาต่างๆ ของผู้เรียนได้อย่างชัดเจน ซึ่งจะช่วยให้ผู้สอนดำเนินการปรับปรุงแก้ไขปัญหานั้นได้ทันเวลาที่
  7. แบบฝึกทักษะที่จัดทำขึ้นนอกเหนือจากที่อยู่ในหนังสือเรียน จะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนอย่างเต็มที่
  8. แบบฝึกทักษะที่พิมพ์ไว้เรียบร้อยแล้วจะช่วยให้ผู้สอนประหยัดทั้งแรงงานและเวลา ในการที่จะต้องเตรียมสร้างแบบฝึกทักษะอยู่เสมอในด้านผู้เรียนก็ไม่ต้องเสียเวลาลอกแบบฝึกทักษะจากตำราเรียน ทำให้มีโอกาสฝึกฝนทักษะต่างๆ มากขึ้น
  9. แบบฝึกทักษะช่วยประหยัดค่าใช้จ่าย เพราะการจัดพิมพ์เป็นรูปเล่มที่แน่นอน ย่อมลงทุนต่ำกว่าที่จะพิมพ์ในกระดาษไขทุกครั้ง และผู้เรียนสามารถบันทึกและมองเห็นความก้าวหน้าของตนเองได้อย่างมีระบบและเป็นระเบียบ
- กล่าวโดยสรุปได้ว่า แบบฝึกทักษะมีประโยชน์ทั้งผู้สอนและผู้เรียน เนื่องจากช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจในบทเรียนมากยิ่งขึ้น และช่วยผู้สอนในการวัดประเมินผลการเรียนของผู้เรียน เพื่อให้ผู้สอนเห็นจุดเด่นหรือข้อบกพร่องของผู้เรียน และนำไปปรับปรุงแก้ไขอย่างถูกต้อง นอกจากนี้ผู้เรียนยังสามารถทำแบบฝึกทักษะซ้ำๆ บ่อยๆ เพื่อเป็นการทบทวนในบทเรียน ส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ที่ดีขึ้นได้

5. การวัดผลและประเมินผลการอ่านออกเสียง

การวัดผลและประเมินผลการอ่านออกเสียงเป็นการวัดและประเมินให้ผู้สอนทราบถึงความสามารถในการอ่านออกเสียงของผู้เรียน เพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการอ่านของผู้เรียนเป็นรายบุคคล โดยมีวิธีการประเมินผลการอ่านออกเสียงหลายรูปแบบ

สนิท สัตโยภาส (2532 อ้างถึงใน สาริณี สุวรรณพันธ์, 2553) ได้กล่าวถึงวิธีการประเมินผลการออกเสียงไว้ว่า วิธีประเมินผลการออกเสียงที่ดีที่สุดก็คือ ให้นักเรียนได้พูดออกเสียงมาจริงๆ แต่ครูต้องตั้งเกณฑ์การให้คะแนนไว้สำหรับการเปล่งเสียงชัดเจน การหยุดวรรคตอน การเน้นคำ และความคล่องแคล่วในการพูด เป็นต้น

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540 อ้างถึงใน สุวิวัชรา มาตรโพธิ์, 2554) ได้กล่าวถึง การทดสอบการออกเสียงภาษาอังกฤษไว้ว่า การทดสอบการออกเสียงภาษาอังกฤษ เป็นการทดสอบ ความทางภาษา พุดย่อย (Discrete point test) การทดสอบชนิดนี้จะวัดองค์ประกอบย่อยของภาษา เช่น เสียง คำศัพท์ โครงสร้าง หรือทักษะต่างๆ โดยแยกทดสอบเป็นส่วนๆ ตามองค์ประกอบของภาษาหรือตามทักษะที่ต้องการวัด การทดสอบการออกเสียงเป็นสิ่งที่ยาก วิธีทดสอบที่ตรงจุดคือ การสอบปากเปล่า

แต่ก็มีปัญหาในการให้คะแนนวิธีการทดสอบที่นิยมใช้กัน คือ การทดสอบความสามารถในการแยกเสียงว่าเสียงใดมีความเหมือนกันหรือต่างกันอย่างไร เช่น การใช้คู่เทียบเสียง (Minimal pairs) โดยให้ฟังคำเป็นคู่ๆ แล้วให้ผู้เรียนบอกว่าคำที่ได้ยินนั้นออกเสียงเหมือนกันหรือต่างกัน เช่น sleep/slip, fist/fist, ship/sheep, heat/heat, rid/read, mill/mill หรือผู้สอนอาจให้ฟังคำเป็นชุด ชุดละ 3 คำ แล้วให้ผู้เรียนสังเกตว่าเสียงคำไหนที่เหมือนกัน เช่น cat: cat: cot, beast: best: best

ระบบภาษาศาสตร์ (Linguistics, 2014) ได้กำหนดเกณฑ์การอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษออกเป็น 2 ระดับ ได้แก่

1. การออกเสียงพยัญชนะต้น ให้ระดับคะแนน ดังนี้

คะแนนระดับที่ 1 หมายถึง ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นได้ถูกต้อง

คะแนนระดับที่ 0 หมายถึง ผู้เรียนไม่สามารถอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นได้ถูกต้อง

2. การออกเสียงสระ ให้ระดับคะแนน ดังนี้

คะแนนระดับที่ 1 หมายถึง ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงสระได้ถูกต้อง

คะแนนระดับที่ 0 หมายถึง ผู้เรียนไม่สามารถอ่านออกเสียงสระได้ถูกต้อง

3. การออกเสียงตัวสะกด ให้ระดับคะแนน ดังนี้

คะแนนระดับที่ 1 หมายถึง ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงตัวสะกดได้ถูกต้อง

คะแนนระดับที่ 0 หมายถึง ผู้เรียนไม่สามารถอ่านออกเสียงตัวสะกดได้ถูกต้อง

สรุปได้ว่า การประเมินการออกเสียงภาษาอังกฤษคือการทำที่ผู้สอนตั้งเกณฑ์การให้คะแนนสำหรับการประเมินการออกเสียง และวัดความสามารถในการเปล่งเสียง การจดจำเสียงตัวอักษร และความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่ถูกต้องตามหลักการอ่านออกเสียงได้ โดยสามารถใช้คู่เทียบเสียง กิจกรรมที่ให้นักเรียนได้พูดออกเสียงจริง หรือกิจกรรมบัตรตัวอักษร ซึ่งควรกำหนดเกณฑ์ที่ชัดเจนในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ โดยในการวิจัยครั้งนี้ให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงทั้งหมด 20 คำ คำละ 1 คะแนน รวมคะแนน 20 คะแนน ซึ่งนักเรียนต้องอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้เกณฑ์

อ่านออกเสียงถูกต้อง: อ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง ได้ 1 คะแนน

อ่านออกเสียงไม่ถูกต้อง: อ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษไม่ถูกต้องหรือไม่อ่าน

ได้ 0 คะแนน

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

6.1 งานวิจัยในประเทศ

เพียงใจ ทาวะรัมย์ (2558, หน้า 25) ได้ทำการศึกษาการใช้การสอนอ่านแบบโฟนิกส์ พัฒนาการอ่านคำพยางค์เดียวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอาเวมารีอา งานวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1. ศึกษาประสิทธิภาพของการใช้การสอนอ่านแบบโฟนิกส์ พัฒนาการอ่านคำพยางค์

เดียวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอาเวมารีอา อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วย 1. แบบทดสอบการอ่าน 2. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ผลการทดลองพบว่า ความสามารถในการอ่านคำพยางค์เดียวของนักเรียนได้เพิ่มขึ้นอย่างมากหลังจากเรียนด้วยวิธีการสอนอ่านแบบโฟนิกส์ ทักษะการอ่านของกลุ่มตัวอย่างเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญที่ .05

จารุวรรณ ไม้เลี้ยง (2560) ได้ทำการศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟนิกส์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงและจำความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5 การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1. เปรียบเทียบความสามารถในการจดจำคำศัพท์ระหว่างก่อนและ หลังการจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิธีโฟนิกส์ 2. เปรียบเทียบความสามารถในการออกเสียงระหว่างก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิธีโฟนิกส์ 3. ศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟนิกส์ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดสี่ซั้วศรีเจริญธรรม อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี จำนวน 18 คน ได้มาด้วยการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟนิกส์ 2. แบบวัดความสามารถในการจดจำคำศัพท์มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.847 3. แบบวัดความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษ มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.826 4. แบบสอบถามความพึงพอใจการจัดการเรียนรู้ โดยใช้วิธีโฟนิกส์มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.776 วิเคราะห์ข้อมูลโดยหา ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1. ความสามารถในการจดจำคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการสอนสูงกว่าก่อนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2. ความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการสอนสูงกว่าการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีโฟนิกส์ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ปยุณวิจน์ วรรณคาม (2564, หน้า 44-46) ได้ทำวิจัยเรื่อง ผลการใช้วิธีสอนโฟนิกส์ในการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนโฟนิกส์ในการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กับเกณฑ์มาตรฐาน 75/75 2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนและหลังได้รับการสอนด้วยวิธีแบบโฟนิกส์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 14 คน โรงเรียนโรงเรียนวัดหนองผักนาก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1. แผนการจัดการเรียนรู้ 2. แบบทดสอบการอ่านคำศัพท์และประโยคภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า 1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนโฟนิกส์มีประสิทธิภาพ 77.06/77.62 ซึ่งเป็นไป

ตามเกณฑ์ที่กำหนด 2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้เรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ธีราภรณ์ พลายเล็ก (2565) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การสร้างชุดนวัตกรรมการออกเสียงแบบโฟนิกส์เพื่อพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. สร้างชุดนวัตกรรมการออกเสียงแบบโฟนิกส์ให้มี ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดนวัตกรรมการออกเสียงแบบโฟนิกส์ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนสังกัด กรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตดุสิต จำนวน 9 โรงเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ชุดนวัตกรรมการออกเสียงแบบโฟนิกส์ จำนวน 4 บทเรียน แบบประเมินคุณภาพของชุดนวัตกรรมการออกเสียงแบบโฟนิกส์ แบบทดสอบการอ่านออกเสียง และแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อชุดนวัตกรรมการออกเสียงแบบโฟนิกส์ ผลการวิจัย พบว่า 1. ชุดนวัตกรรมการออกเสียงแบบโฟนิกส์มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.89/81.00 2. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการออกเสียงภาษาอังกฤษหลังจากใช้ชุดนวัตกรรมการออกเสียงแบบโฟนิกส์สูงกว่าก่อนใช้ชุดนวัตกรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 3. นักเรียนมีความ พึงพอใจต่อชุดนวัตกรรมการออกเสียงแบบโฟนิกส์ อยู่ในระดับมากที่สุด

ปรีสุทธิ บุชบา และแสงสุรีย์ ดวงคำน้อย (2565) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. พัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ให้มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75 ขึ้นไปและมีนักเรียนผ่านเกณฑ์เฉลี่ยร้อยละ 75 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด 2. พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยร้อยละ 75 ขึ้นไป และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์เฉลี่ยร้อยละ 75 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 37 คน โรงเรียนเซนต์ยอแซฟ กาศสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1. แผนการจัดการเรียนรู้ 2. แบบวัดความสามารถด้านการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ 3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า 1. ความสามารถการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 52.37 คะแนนจากคะแนนเต็ม 60 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 87.29 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.72 คะแนนจากคะแนนเต็ม 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.60 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

กอร์แมน (Gorman, 2003) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ผลของการอบรมเรื่องระบบเสียงในการสะกดคำแบบโฟนิกส์ของนักเรียนระดับประถมศึกษาที่มีปัญหาในการเรียนรู้โดยทดลองใช้วิธีสอนที่เน้นระบบเสียง (Phonemic Training) กับวิธีสอนแบบปกติ โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน 26 คน โดยให้ผู้เรียนเรียนเป็นกลุ่มเล็กสองกลุ่ม และมีการทดสอบย่อยทุกวัน รวมถึงให้มีการตรวจแก้ไขด้วยตัวนักเรียนเอง โดยการสอนแบบเน้นเสียง งานที่ให้นักเรียนทำจะเกี่ยวข้องกับเรื่องของเสียง เช่น คำคล้องจอง การแยกคำและการประสมคำ ส่วนการเรียนแบบปกติเป็นการให้นักเรียนทำงานลงในสมุดแบบฝึกหัด ผลการทดลอง พบว่า ความสามารถในการสะกดคำของนักเรียนสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

บาเดียน (Badian, 2003) ได้ศึกษาผลการเรียนจากแบบฝึกการอ่านสะกดคำแบบโฟนิกส์อย่างเป็นระบบ โดยเริ่มศึกษาจนถึงความในการอ่านและเพศที่มีต่อความสามารถในการสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า แบบฝึกการอ่านสะกดคำแบบโฟนิกส์ช่วยให้นักเรียนมีประสิทธิภาพในการออกเสียง สามารถช่วยพัฒนาการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ สามารถสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ และสามารถนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม แต่เวลา 12 สัปดาห์ไม่เพียงพอที่จะทำให้เกิดการถ่ายโอนการเรียนรู้ ในการสะกดคำไปสู่คำใหม่ที่ยังไม่ได้ศึกษา และคะแนนนักเรียนหญิงสูงกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

มาร์ติเนซ (Martinez, 2011) ได้ศึกษาเรื่องการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีโฟนิกส์แบบสร้างคำในการพัฒนาทักษะการอ่านออกเขียนได้สำหรับผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ พบว่า การสอนโฟนิกส์อย่างมีระบบมีประสิทธิภาพต่อผู้เรียนที่เป็นเจ้าของภาษาด้านการอ่านและเขียนมากกว่าการสอนแบบสอดแทรก นอกจากนี้เวลาของการจัดการเรียนการสอนสำหรับผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศมีความแตกต่าง การสอนคำศัพท์ที่ต้องประยุกต์ให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียน และการจัดลำดับการเรียน พบว่าการสอนโฟนิกส์แบบสร้างคำไม่เพียงแต่มีผลต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจเท่านั้น แต่ยังมีผลต่อความสามารถด้านการอ่านและการเขียนในเรื่องทั่วไปด้วย ดังนั้นการสอนโฟนิกส์แบบสร้างคำยังช่วยในการพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษ และการสอนโฟนิกส์แบบสร้างคำช่วยพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจของผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศด้วย

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหนองพระ จังหวัดพิจิตร ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหนองพระ จังหวัดพิจิตร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวนทั้งหมด 20 คน โดยวิธีการคัดเลือกแบบสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Selection) เนื่องจากมีเพียงห้องเดียว

2. เครื่องมือและการพัฒนาเครื่องมือ

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1.1 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ จำนวน 7 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง ใช้เวลาทั้งสิ้น 14 ชั่วโมง

2.1.2 แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์จำนวน 5 บท

2.1.3 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงโฟนิกส์

2.2 การพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

2.2.1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1) ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหนองพระ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับประถมศึกษาปีที่ 4 และหนังสือ Smile 4

2) ศึกษารายละเอียด แนวคิด หลักการ และวิธีการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการอ่านออกเสียงคำศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากเอกสารที่เกี่ยวข้อง

3) กำหนดเนื้อหาและคำศัพท์ที่สอดคล้องกับหนังสือ Smile 4 ที่นักเรียนได้เรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และคำศัพท์จากสถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยเลือกเป็นคำศัพท์พยางค์เดียว

4) จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ เรื่อง Long and Short Vowels ประกอบการเรียนการสอน จำนวน 7 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง จำนวน 14 ชั่วโมง ชั่วโมงละ 60 นาที ดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Consonants sound จำนวน 2 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Vowels sound จำนวน 2 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง a words sound จำนวน 2 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง e words sound จำนวน 2 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง i words sound จำนวน 2 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง o words sound จำนวน 2 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง u words sound จำนวน 2 ชั่วโมง

5) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ และแก้ไขตามคำแนะนำ โดยพิจารณาความเหมาะสมเชิงเนื้อหาในด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผล ด้วยแบบประเมินความเหมาะสมแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scales) ของลิเคิร์ท (Likert) ดังต่อไปนี้

มีความสอดคล้องเหมาะสมมากที่สุด ให้คะแนน 5 คะแนน

มีความสอดคล้องเหมาะสมมาก ให้คะแนน 4 คะแนน

มีความสอดคล้องเหมาะสมปานกลาง ให้คะแนน 3 คะแนน

มีความสอดคล้องเหมาะสมน้อย ให้คะแนน 2 คะแนน

มีความสอดคล้องเหมาะสมน้อยที่สุด ให้คะแนน 1 คะแนน

โดยคำนวณหาค่าเฉลี่ยคะแนนความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ หากระดับคะแนนเฉลี่ยมีค่าเกิน 3.5 คะแนน ถือว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพและสามารถนำไปใช้ได้

6) ปรับปรุงและแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้ได้ความเหมาะสมของเนื้อหาและความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

7) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหนองพระ อำเภอวังทรายพูน จังหวัดพิจิตร จำนวน 20 คน

2.2.2 ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ ดังนี้

1) ศึกษาตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

2) ศึกษารายละเอียด แนวคิด หลักการ และวิธีการสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อพัฒนาการอ่านออกเสียงคำศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากเอกสารที่เกี่ยวข้อง

3) คัดเลือกคำศัพท์ที่นักเรียนได้เรียนจากในหนังสือเรียน Smile 4 และบัญชีคำศัพท์พื้นฐานจากสถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยเลือกเป็นคำศัพท์พยางค์เดียว

4) กำหนดเนื้อหา คำชี้แจง จุดประสงค์การเรียนรู้ และวิธีการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ โดยแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์มีทั้งหมด 5 บท แต่ละบทประกอบไปด้วยคำศัพท์ที่เป็นสระเสียงสั้นและเสียงยาว ดังนี้

บทที่ 1 เรื่อง Vowel Sounds of A

บทที่ 2 เรื่อง Vowel Sounds of E

บทที่ 3 เรื่อง Vowel Sounds of I

บทที่ 4 เรื่อง Vowel Sounds of O

บทที่ 5 เรื่อง Vowel Sounds of U

5) สร้างแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ และเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาความถูกต้องและนำไปปรับปรุงแก้ไขและพัฒนา

6) นำแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ ที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา แล้วนำมาหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อหาดัชนีความสอดคล้อง (IOC : Index of item objective congruence) โดยผู้เชี่ยวชาญพิจารณาคะแนนตามเกณฑ์ โดยถ้าค่า IOC เกินกว่า 0.67 ขึ้นไป ถือว่าแบบฝึกทักษะมีความเหมาะสม

7) หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะตามเกณฑ์ 80/80 โดยนำแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ ที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญแล้วไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหนองพระ อำเภอวังทรายพูน จังหวัดพิจิตร จำนวน 20 คน

2.2.3 ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ ดังนี้

1) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผล วิธีการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงโฟนิกส์

2) ศึกษามาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

2) กำหนดรูปแบบของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ โดยผู้วิจัยเลือกใช้แบบทดสอบภาคปฏิบัติ เป็นการทดสอบโดยให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์ เพื่อวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ของนักเรียน

3) ดำเนินการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ โดยใช้แบบทดสอบเดียวกันทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน โดยสร้างแบบประเมินการอ่านออกเสียงคำศัพท์ จำนวน 30 คำศัพท์

4) กำหนดเกณฑ์การประเมินด้านการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ โดยให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์ทั้งหมด 30 คำ คำละ 1 คะแนน รวมคะแนน 30 คะแนน ซึ่งนักเรียนต้องอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้เกณฑ์ อ่านออกเสียงถูกต้อง (อ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง ได้ 1 คะแนน) และอ่านออกเสียงไม่ถูกต้อง (อ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษไม่ถูกต้องหรือไม่อ่าน ได้ 0 คะแนน)

5) นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ ไปเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษจำนวน 3 ท่าน ซึ่งทั้ง 3 ท่านเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ด้านการวัดและประเมินผล เพื่อประเมินดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ โดยข้อสอบที่มีค่าดัชนี 0.50 ขึ้นไป ถือว่ามีความสอดคล้องอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับ โดยมีเกณฑ์ที่กำหนด ดังนี้

+1 แน่ใจว่า แบบทดสอบนั้นสอดคล้องกับตัวชี้วัดและจุดประสงค์การเรียนรู้

0 ไม่แน่ใจว่า แบบทดสอบนั้นสอดคล้องกับตัวชี้วัดและจุดประสงค์การเรียนรู้

1 แน่ใจว่า แบบทดสอบนั้นไม่สอดคล้องกับตัวชี้วัดและจุดประสงค์การเรียนรู้

6) นำคะแนนที่ได้มาหาค่าความยากง่าย (p) ตามเกณฑ์ระหว่าง 0.2-0.8 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตามเกณฑ์ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป จากนั้นคัดแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีความยากและค่าอำนาจจำแนกตามเกณฑ์ โดยผู้วิจัยคัดเลือกคำศัพท์จำนวน 20 คำ

7) นำแบบทดสอบที่ได้มาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ โดยใช้วิธีการของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน จากสูตร KR-20

8) นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้ว ไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหนองพระ อำเภอวังทรายพูน จังหวัดพิจิตร จำนวน 20 คน เพื่อประเมินความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ชี้แจงจุดประสงค์และทำความเข้าใจกับนักเรียนกลุ่มเป้าหมายเกี่ยวกับการใช้แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

2. ทำการทดสอบก่อนเรียนกับกลุ่มเป้าหมาย โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ และตรวจให้คะแนน

3. ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยผู้วิจัยจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 7 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมเป็น 14 ชั่วโมง เป็นระยะเวลา 7 สัปดาห์

4. ทำการทดสอบหลังเรียนกับกลุ่มเป้าหมาย โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ ซึ่งเป็นฉบับเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน

5. ตรวจสอบบันทึกผลคะแนนไว้เพื่อทำการวิเคราะห์ผลทางสถิติ และแปลผลจากการวิเคราะห์ต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ (E1/E2) โดย E1 คือค่าประสิทธิภาพของกระบวนการที่ได้จากค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนจากการทำแบบฝึกทักษะระหว่างเรียนทั้งหมด และ E2 คือค่าประสิทธิภาพของผลโดยรวมซึ่งอยู่ในรูปของค่าเฉลี่ยร้อยละที่ได้จากการทำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนทั้งหมด (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2556)

2. วิเคราะห์ความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการนำคะแนนของนักเรียนทั้งหมดมาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้ T-Test Dependent

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยขอรายงานการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหนองพระ จังหวัดพิจิตร โดยผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์

ตอนที่ 2 ผลคะแนนระหว่างการจัดการเรียนการสอนประกอบการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์

ตอนที่ 4 การแสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติ T-Test Dependent และระดับนัยสำคัญทางสถิติของการทดสอบเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 5 จำนวนนักเรียนที่มีคะแนนผ่านและไม่ผ่านในการทำแบบทดสอบ

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

n หมายถึง จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

S.D. หมายถึง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\bar{X}$ หมายถึง ค่าเฉลี่ย

t หมายถึง สถิติที่สอบที่ใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียน
และหลังเรียน

Sig. หมายถึง ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปรากฏตามตาราง ดังนี้

ตาราง 2 ผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

จำนวนนักเรียน	ผลคะแนนระหว่างเรียน (E ₁)	ผลคะแนนหลังเรียน (E ₂)	ประสิทธิภาพของของสื่อประเภทเกมเรียงประโยค (E ₁ /E ₂)
20	$\sum X = 3000$ 2498 (83.26%)	$\sum X = 400$ 321 (80.25%)	83.26/80.25

จากตาราง 2 พบว่า ร้อยละของคะแนนการทำกิจกรรมตามแบบฝึกกิจกรรมระหว่างเรียนในแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ มีค่าเท่ากับ 83.26 และร้อยละของคะแนนการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนมีค่าเท่ากับ 80.25 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด (80/80)

ตอนที่ 2 ผลคะแนนระหว่างการจัดการจัดการเรียนการสอนประกอบการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ ปรากฏตามตาราง ดังนี้

ตาราง 3 ผลคะแนนระหว่างการจัดการจัดการเรียนการสอนประกอบการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์

คนที่	คะแนนระหว่างเรียน					คะแนนรวม	คะแนนหลังเรียน
	1	2	3	4	5		
	(30)	(30)	(30)	(30)	(30)	(150)	(20)
1	27	28	28	29	28	140	20
2	27	26	23	25	24	125	15
3	27	28	24	27	27	133	18
4	19	22	19	20	19	99	9
5	29	26	26	28	28	137	18
6	22	24	20	26	24	116	16
7	28	28	30	30	29	145	20

คนที่	คะแนนระหว่างเรียน					คะแนนรวม	คะแนน หลังเรียน
	1	2	3	4	5		
	(30)	(30)	(30)	(30)	(30)	(150)	(20)
8	27	26	27	25	27	132	18
9	20	25	21	22	24	112	17
10	19	21	13	18	20	91	8
11	25	26	27	24	26	128	15
12	19	25	21	22	25	112	14
13	21	27	26	28	25	127	16
14	26	27	29	27	25	134	17
15	27	23	24	24	24	122	16
16	28	27	30	27	25	137	18
17	30	28	30	30	26	144	20
18	24	24	24	25	25	122	16
19	25	26	27	28	29	135	16
20	23	25	19	22	18	107	14
รวม						2498	321
ร้อยละ						124.9	16.05

จากตาราง 3 พบว่า ผลคะแนนระหว่างเรียนของกลุ่มตัวอย่างคือ 2498 คะแนน จาก 3,000 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.26 และคะแนนความสามารถในการออกเสียงด้วยการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์หลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างคือ 321 คะแนน จาก 400 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80.25

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ ปรากฏตามตาราง ดังนี้

ตาราง 4 ผลคะแนนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์

คนที่	คะแนนสอบ		ความแตกต่าง (D)
	ก่อนเรียน (20)	หลังเรียน (20)	
1	8	20	12
2	2	15	13
3	7	18	11
4	2	9	7
5	9	18	9
6	4	16	12
7	5	20	15
8	6	18	12
9	5	17	12
10	4	8	4
11	3	15	12
12	3	14	11
13	5	16	11
14	4	17	13
15	5	16	11
16	3	18	15
17	8	20	12
18	6	16	10
19	7	16	9
20	3	14	11

จากตาราง 4 พบว่า ผลคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน และหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ มีค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียนมีความแตกต่าง ดังนั้นแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ช่วยให้นักเรียนมีส่วนร่วมช่วยในการพัฒนาความสามารถในการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติ T-Test Dependent และระดับนัยสำคัญทางสถิติของการทดสอบเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างปรากฏตามตาราง ดังนี้

ตาราง 5 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติ T-Test Dependent และระดับนัยสำคัญทางสถิติของการทดสอบเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่าง

Pretest		Posttest		$\bar{D}$	S.D. ($\bar{D}$)	t_{cat}	Sig
$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.				
4.95	2.06	16.05	3.15	19	2.51	19.76	.000

จากตาราง 5 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังการเรียนออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ พบว่านักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยหลังการเรียนมากกว่าก่อนเรียน โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียนมีค่าเท่ากับ 4.95 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 2.06 และเมื่อใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์แล้ว ค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียนมีค่าเท่ากับ 16.05 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 3.15 เมื่อนำไปทดสอบค่าความแตกต่าง (T-dependent) พบว่านักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 5 จำนวนนักเรียนที่มีคะแนนผ่านและไม่ผ่านในการทำแบบทดสอบ

ตาราง 6 จำนวนนักเรียนที่มีคะแนนผ่านและไม่ผ่านในการทำแบบทดสอบก่อนเรียน

แบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-Test)		
รายการ	จำนวนนักเรียน (N)	ร้อยละ (%)
จำนวนนักเรียนที่ผ่าน (คน)	0	0
จำนวนนักเรียนที่ไม่ผ่าน (คน)	20	100
รวม (คน)	20	100

จากตาราง 6 จำนวนนักเรียนที่มีคะแนนผ่านทั้งหมด 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 และจำนวนนักเรียนที่มีคะแนนไม่ผ่านทั้งหมด 20 คน คิดเป็นร้อยละ 100

ตาราง 7 จำนวนนักเรียนที่มีคะแนนผ่านและไม่ผ่านในการทำแบบทดสอบหลังเรียน

แบบทดสอบหลังเรียน (Post-test)		
รายการ	จำนวนนักเรียน (N)	ร้อยละ (%)
จำนวนนักเรียนที่ผ่าน (คน)	18	90
จำนวนนักเรียนที่ไม่ผ่าน (คน)	2	10
รวม (คน)	20	100

จากตาราง 7 จำนวนนักเรียนที่มีคะแนนผ่านทั้งหมด 18 คน คิดเป็นร้อยละ 90 และจำนวนนักเรียนที่มีคะแนนไม่ผ่านทั้งหมด 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10

บทที่ 5

บทสรุป

การวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหนองพระ จังหวัดพิจิตร ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 20 คน

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง และได้ดำเนินการทดลองโดยใช้เครื่องมือคือ แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ และแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 7 แผนการจัดการเรียนรู้ และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยเป็นคำศัพท์ภาษาอังกฤษพยางค์เดียว จำนวน 20 คำ คะแนนเต็ม 20 คะแนน แล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติ ผู้ศึกษาสามารถสรุปอภิปรายผลและให้ข้อเสนอแนะดังนี้

สรุปผลการวิจัย

จากการทดลองสอนอ่านออกเสียงคำศัพท์โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยทำการทดลองโดยการทดสอบก่อนเรียน ทดลองสอน และทดสอบหลังเรียน แล้วนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์สรุปผลได้ดังนี้

1. แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ตามสมมุติฐานที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ร้อยละของคะแนนการทำกิจกรรมตามแบบฝึกกิจกรรมระหว่างเรียนในแบบฝึกทักษะมีค่าเท่ากับ 83.26 และร้อยละของคะแนนการทำแบบทดสอบทางการเรียนหลังเรียนมีค่าเท่ากับ 80.25 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด (80/80)

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์หลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ มีผลคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ตามสมมุติฐานที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียนมีค่าเท่ากับ 4.95 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 2.06 และเมื่อใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์แล้ว ค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียนมีค่าเท่ากับ 16.05 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่า

เท่ากับ 3.15 เมื่อนำไปทดสอบค่าความแตกต่าง (T-Test Dependent) พบว่านักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนและหลังเรียน

1. จากวัตถุประสงค์วิจัยข้อที่ 1 เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ พบว่า ผลการหาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหนองพระ แสดงให้เห็นคะแนนเฉลี่ยของคะแนนจากการทำแบบฝึกทักษะระหว่างเรียนมีค่าเท่ากับ 83.26 และร้อยละของคะแนนการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนมีค่าเท่ากับ 80.25 (83.26/80.25) ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด (80/80) จากผลการวิจัยพบว่าแบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ซึ่งอาจมีเหตุผลมาจากขั้นตอนในการสร้างแบบฝึกทักษะ ผู้วิจัยได้ศึกษาวิธีการสร้างแบบฝึกทักษะ รวมไปถึงสำรวจความเหมาะสมของภาษาและเนื้อหา โดยแบบฝึกทักษะจะต้องเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ไม่ยากไม่ง่ายจนเกินไป และคำนึงถึงความสามารถของผู้เรียนเป็นสำคัญ เมื่อวิเคราะห์ผลการวิจัยในส่วนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปรากฏว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ที่เพิ่มขึ้น โดยสามารถเปรียบเทียบได้ระหว่างคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ผลการวิจัยพบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียนมีค่าเท่ากับ 4.95 และเมื่อใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์แล้ว ค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียนมีค่าเท่ากับ 16.05 เมื่อนำไปทดสอบค่าความแตกต่าง (T-Test Dependent) พบว่านักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลของการหาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะเป็นไปได้ว่าแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ ช่วยพัฒนาการเรียนรู้การอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ได้อย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยอื่นๆที่พัฒนาผู้เรียนในลักษณะเดียวกันคืองานวิจัยของธีรภรณ์ พลายเล็ก, (2565) ที่ศึกษาเรื่องการสร้างชุดนวัตกรรมการออกเสียงแบบโฟนิกส์เพื่อพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา ผลปรากฏว่า ผู้เรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยใช้ชุดนวัตกรรมการออกเสียงแบบโฟนิกส์ (Phonics) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แสดงให้เห็นว่าชุดฝึกทักษะมีขั้นตอนการดำเนินการเป็นระบบ และมีการวิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องอย่างละเอียดครบถ้วนก่อนดำเนินการสร้างชุดการ

สอน และงานวิจัยของก๊กอ พิสุทธิ์ และกัลยรัตน์ ชาววันดี, (2561) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยใช้ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนต่างอยพัฒนาศึกษา ได้กำหนดเกณฑ์การผ่านผลการประเมินไว้ร้อยละ 80 ผลการทดลองพบว่า ผู้เรียนมีผลคะแนนการทดสอบหลังเรียนร้อยละ 84.19 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แสดงให้เห็นว่าชุดฝึกทักษะมีขั้นตอนการดำเนินการเป็นระบบและมีการวิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องอย่างละเอียดครบถ้วนก่อนดำเนินการสร้างชุดการสอน

2. จากวัตถุประสงค์วิจัยข้อที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า ความสามารถในการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรื่อง Long and Short Vowels สูงขึ้น โดยคะแนนเฉลี่ยหลังจากการเรียนมากกว่าก่อนเรียน โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียนมีค่าเท่ากับ 4.95 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 2.06 และเมื่อใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์แล้ว ค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียนมีค่าเท่ากับ 16.05 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 3.15 เมื่อนำไปทดสอบค่าความแตกต่าง (T-Test Dependent) พบว่านักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าการใช้แบบฝึกทักษะในการสอนช่วยพัฒนาให้นักเรียนมีความสามารถในการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น ในส่วนของทักษะการอ่านสะกดคำศัพท์นักเรียนส่วนมากทำได้ดีขึ้นกว่าก่อนเรียน แต่ยังคงมีค่าที่นักเรียนสะกดไม่ถูกต้อง และมีนักเรียนที่ไม่ผ่านการประเมินความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ เนื่องจากการขาดเรียนบ่อยของนักเรียน ทำให้มีผลต่อเวลาในการเรียนและความต่อเนื่องในการเรียนเนื้อหา อย่างไรก็ตามจะเห็นได้ว่าแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ ช่วยพัฒนาความสามารถในการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ได้ในระดับดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของปริสุทธิ์ บุชบา และแสงสุรีย์ ดวงคำน้อย, (2565) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่องการพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีคะแนนความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนทั้งมีทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษดีขึ้น สอดคล้องกับบุญยวีจรรย์วรรณคาม, (2564) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง ผลการใช้วิธีสอนโฟนิกส์ในการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ทางความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้เรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และงานวิจัยของจากรุวรรณ ไม้เลี้ยง, (2560) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่องผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟนิกส์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงและจำความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5

โรงเรียนวัดสี่ขั้วศรีเจริญธรรม จังหวัดลพบุรี ผลปรากฏว่า ความสามารถในการออกเสียง ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการสอนสูงกว่าก่อนการสอน และเพียงใจ ทาจะ รมย์ (2558), ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การใช้การสอนอ่านแบบโฟนิกส์พัฒนาการอ่านคำพยางค์เดียวของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอาเวมารีอา พบว่า ความสามารถในการอ่านคำศัพท์ ภาษาอังกฤษพยางค์เดียวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนการสอนแบบโฟ นิกส์สูงกว่าก่อนเรียน

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

จากการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปพัฒนาต่อไป ดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. ครูผู้สอนควรสังเกตผู้เรียนและคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลก่อนที่จะนำแบบฝึก ทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ไปใช้ เนื่องจากผู้เรียนแต่ละคนมีทักษะพื้นฐานภาษาอังกฤษที่แตกต่าง กัน ผู้สอนควรศึกษาให้เข้าใจเนื้อหาอย่างชัดเจน และปรับกิจกรรมให้เหมาะสมกับผู้เรียนก่อนให้ ผู้เรียนทำแบบฝึกทักษะ
2. ครูผู้สอนควรอธิบายวิธีการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะให้นักเรียนเข้าใจก่อนทำกิจกรรม การเรียนรู้ และอธิบายเพิ่มเติมหากพบว่านักเรียนส่วนมากยังไม่เข้าใจในเนื้อหา
3. ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ในบาง ชั่วโมงใช้เวลานาน ครูผู้สอนควรปรับเปลี่ยนแผนการจัดการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้ให้ สอดคล้องกับเวลาที่กำหนด เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ตรง ละเอียด แม่นยำ และครบถ้วน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ไปใช้ กับนักเรียนระดับชั้นอื่นๆ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการออกเสียงภาษาอังกฤษต่ำ
2. ควรศึกษาระยะเวลาในการทดลองอย่างเหมาะสม ตลอดจนความสอดคล้องระหว่าง เนื้อหาและแบบฝึกทักษะ รวมไปถึงการเลือกคำศัพท์ควรคำนึงถึงความยากง่ายของคำศัพท์ให้ เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน
3. แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ ช่วยพัฒนาผู้เรียนในด้านการอ่านออกเสียง ภาษาอังกฤษได้จริง แต่ผู้เรียนจะได้ความรู้อยู่ในวงจำกัด และผู้เรียนยังขาดปฏิสัมพันธ์กับคนรอบข้าง หรือการพัฒนาในเรื่องของการสื่อสารระหว่างบุคคล ดังนั้น ควรมีการวิจัยสอนโดยใช้วิธีการสอน แบบโฟนิกส์ร่วมกับวิธีการสอนแบบอื่นๆ เพื่อพัฒนาความสามารถในการสื่อสารแลกเปลี่ยนความคิด กับบุคคลอื่น เพื่อไม่ให้นักเรียนขาดปฏิสัมพันธ์กับคนรอบข้าง

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551*. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงศึกษาธิการ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2561). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง 2560)*. โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ : กรุงเทพฯ.
- กาญจนาพร รุจิฉิม. (2561). การสื่อสารภาษาอังกฤษของคนไทยกับการดำเนินชีวิต ในศตวรรษที่ 21. *วารสารศิลปการจัดการ*, 2(3), 119. สืบค้นจาก <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/jam/article/download/159434/120544/467413>
- จารุวรรณ ไม้เลี้ยง. (2560). *ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟนิกส์เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงและจำความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษิต). ลพบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- จำเนียร แซ่เล่า. (2561). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะคณิตศาสตร์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการคูณ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*. สืบค้น 26 พฤศจิกายน 2565, จาก http://www.ska2.go.th/reis/data/research/25640617_154652_7128.pdf.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2556). การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน Developmental Testing of Media and Instructional Package. *วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย*, 5(1), 9-10. สืบค้นจาก <http://www4.educ.su.ac.th/2013/images/stories/081957-02.pdf>
- ดิเรก วรรณเศียร. (2560). *MACRO model : รูปแบบการจัดการเรียนรู้สำหรับศตวรรษที่ 21*. สืบค้น 7 มกราคม 2566, จาก https://regis.dusit.ac.th/images/news/1421308421_1.pdf
- ดวงวัน บุญนาค. (2559). *การเรียนรู้ภาษาอังกฤษจะเป็นเรื่องง่าย แค่มีตัวอักษร*. สืบค้น 26 พฤศจิกายน 2565, จาก <http://www.phonics1st.com/why%20phonics.html>.
- ธีรภรณ์ พลายเล็ก. (2565). *การสร้างชุดนวัตกรรมการออกเสียงแบบโฟนิกส์เพื่อพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษา). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- นฤมล สุปินโน. (2558). *ผลการใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ และเจตคติต่อการอ่านแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านนาป่าแปก จังหวัดแม่ฮ่องสอน*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษา). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

- นิตยา ฤทธิโยธี. (2559). การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะเพื่อสอนซ่อมเสริม เรื่อง การคูณ การหาร ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. สืบค้น 28 พฤศจิกายน 2565, จาก http://www.ska2.go.th/reis/data/research/25640617_154652_7128.pdf
- บุญนำ เกษี. (2556). รายงานผลการใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง ระบบสมการเชิงเส้นระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพานทองสภานุบาลณ์. สืบค้น 28 พฤศจิกายน 2565, จาก <https://boonnum.files.wordpress.com>.
- บุญสม ทับสาย, กมลฉัตร อึ้งวัฒนา, กชกร ฤทธิรงค์ชัย, ธนาภรณ์ จิตารักษ์, รัชฎาพร นาคละมัย, วิลาวัลย์ จำปาทอง, และสุธิดา บัวบาน. (2560). การสอนแบบออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเพิ่มความสามารถในการอ่านและคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1-3. สืบค้น 28 พฤศจิกายน 2565, จาก http://pws.npru.ac.th/boonsom/system/20180214080546_dd70edcae4225ea27e9271be8b64ce32.pdf.
- ปรีสุทธิ บุขบา และแสงสุรีย์ ดวงคำน้อย. (2565). การพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้ แบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.
- บุญยวัฒน์ วรรณคาม. (2564). ผลการใช้วิธีสอนโฟนิกส์ในการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- เพียงใจ ทาธรรมย์. (2558). การใช้การสอนอ่านแบบโฟนิกส์พัฒนาการอ่านคำพยางค์เดียวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอานเวมารีอา. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- พจนา เบญจมาศ. (2558). การพัฒนาแบบฝึกทักษะวิชาคณิตศาสตร์ โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). บุรีรัมย์: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- พิชญา นุเสน. (2554). การใช้กิจกรรมคาราโอเกะเพื่อพัฒนาการออกเสียงและความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ยุพดี พูลเวชประชากุล. (2559). การศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนการคำศัพท์และทัศนคติต่อการเรียนคำศัพท์กับการเขียนตามคำบอก. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสารมิตร.

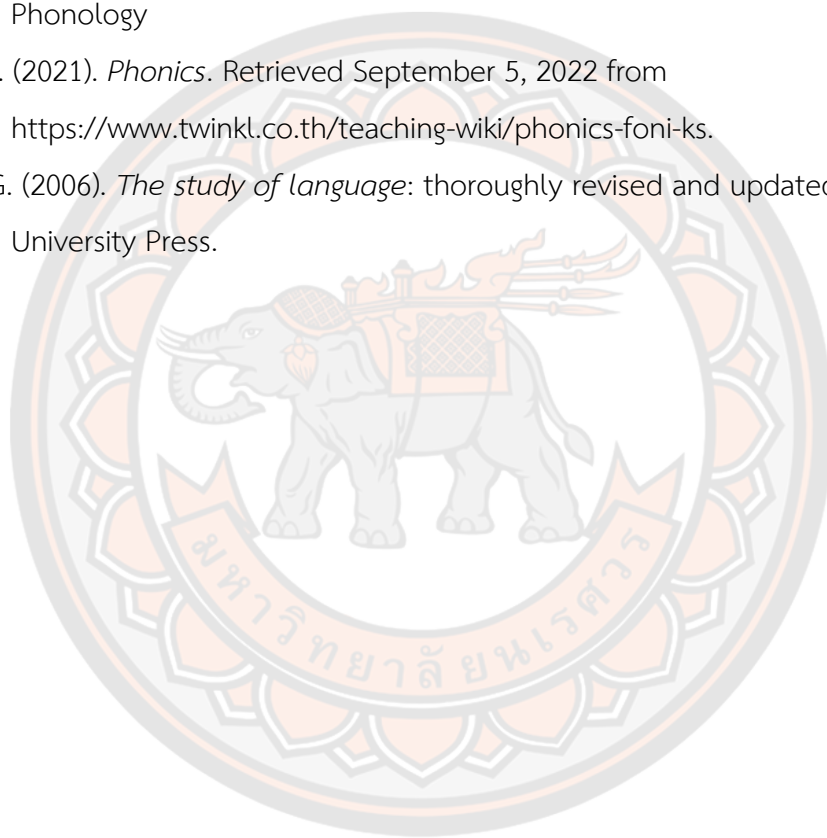

- รุ่งอรุณ โรจนรัตน์ดำรง ไชยศรี. (2560). *วิธีการสอนแบบโฟนิกส์*. ใน รุ่งอรุณ โรจนรัตน์ดำรง ไชยศรี (บ.ก.), *สารานุกรมศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*. สืบค้นจาก <https://ejournals.swu.ac.th/index.php/ENEDU/article/view/10010>.
- วัชรินทร์ เครือเข้า. (2560). *การพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงและจดจำความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนการสอนโฟนิกส์แบบสร้างคำร่วมกับเทคนิค การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1*. (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต). นครปฐม: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- วีณา วรรตมะวิชัย. (2559). *การสอนคณิตศาสตร์แนวใหม่ในโรงเรียนประถมศึกษา*. สืบค้น 28 พฤศจิกายน 2565, จาก <https://dric.nrct.go.th/Search/SearchDetail/6732>.
- ศิวกานท์ ปทุมสูติ. (2559). *การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ เรื่อง เศษส่วน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต). อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ศิรดา แก้วป่าระกำ. (2561). *การพัฒนาทักษะการฟังและการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเพลงสากลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4*. (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2549). *แนวทางการจัดกิจกรรมส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน* (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2564). *สรุปผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขึ้นพื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2564*. สืบค้นเมื่อ 12 พฤศจิกายน 2565, จาก <https://www.niets.or.th/th/content/view/23845>.
- สันติ ภูสงัด. (2559). *แบบฝึกเสริมทักษะวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง โจทย์ปัญหาการบวก ลบ ระคน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. (การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญา มหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สาริณี สุวรรณพันธุ์. (2553). *การใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมการออกเสียง ความรู้ทางด้านคำศัพท์ และไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุทธิวรรณ ไชยเมือง (2556). *การพัฒนาความสามารถในการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต). อุตรธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรธานี.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). *วิธีสอนภาษาอังกฤษ* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สุวิรัชรา มาตรโพธิ์. (2554). *การพัฒนาทักษะการฟังและการฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้เพลงคาราโอเกะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. (การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาโท)*. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อรรชนิดา หวานคง. (2559). การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21. *วารสารสถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหามงกุฎราชวิทยาลัย*, 7 (2), 306.
- อาภรณ์ แข็งฤทธิ์. (2558). *ผลการใช้แบบฝึกทักษะคณิตศาสตร์ โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท)*. บุรีรัมย์: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- อำไพพรรณ สนวนสอน. (2559). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. (การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาโท)*. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- Badian, R. (2003). *Reading Disability Defined as a Discrepancy Form Listening Comprehension*. *Journal of learning Disabilities*. 32: 138-148.
- Cambridge Dictionary. (2019). *Phonics*. Retrieved August 14, 2022 from <https://dictionary.cambridge.org/dictionary/english/phonics>.
- Reid, D. (2019). *What is Phonics Anyway?*. Retrieved September 10, 2022 from <https://www.shorturl.asia/P43rM>.
- English Language Center. (2017). *Learning English Pronunciation: What are long and short vowels?*. Retrieved September 10, 2022 from <https://www.shorturl.asia/>.
- Gilakjani, A. P. (2016). *English pronunciation instruction: A literature review*. *International Journal of Research in English Education*, 1(1), 1-6. Retrieved November 8, 2022 from <http://www.academypublication.com/issues2.pdf>.
- Gorman, W. (2003). *Procedures for Word Learning: Making Discoveries about Words*. *Reading Teacher*. 50: 312-317.
- Kelly, G. (2001). *How to Teach Pronunciation*. Retrieved November 7, 2022 from https://www.academia.edu/35894155/How_to_teach_pronunciation_Kelly_G
- Linguisticsystems. (2014). *The phonological awareness test2*. Retrieved December 24, 2022 from <https://www.linguisticsystems.com/sample/34100.pdf>.

- Martinez, A. M. (2011). *Explicit and differentiated phonics instruction as a tool to improve literacy skills for children learning English as a foreign language*. GIST Education and Learning Research Journal, 5, 24-49. Retrieved February 5, 2023, from <https://files.eric.ed.gov/fulltext/EJ1062615.pdf>
- Skandera, P., & Burleigh, P. (2005). *A manual of English phonetics and phonology*. Retrieved November 7, 2022 from https://www.academia.edu/5898149/A_Manual_of_English_Phonetics_and_Phonology
- Twinkl. (2021). *Phonics*. Retrieved September 5, 2022 from <https://www.twinkl.co.th/teaching-wiki/phonics-foni-ks>.
- Yule, G. (2006). *The study of language: thoroughly revised and updated*: Cambridge University Press.

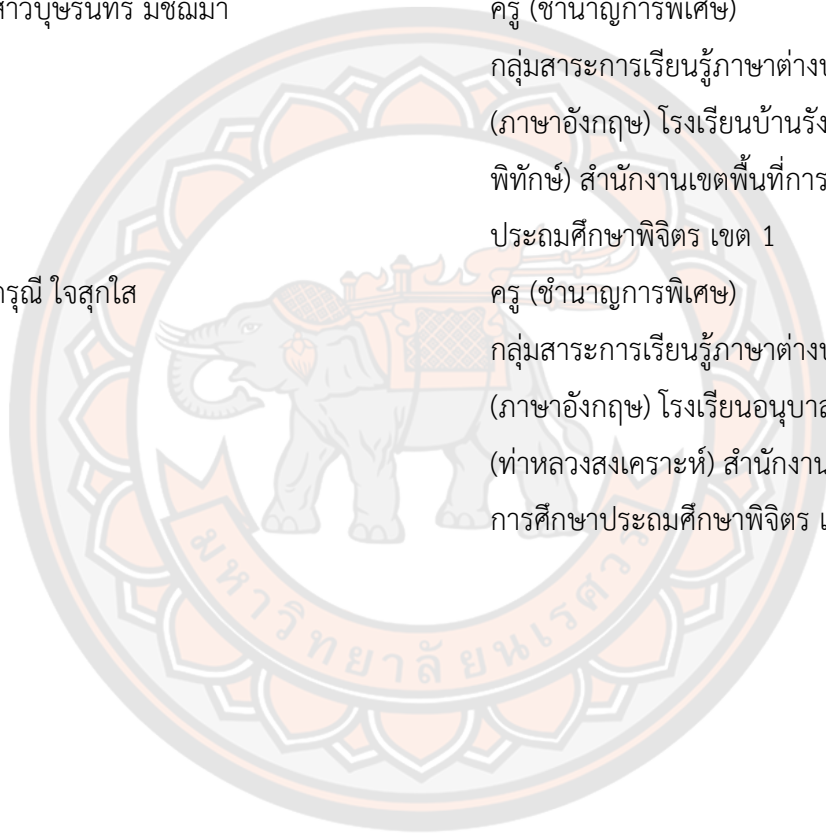

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. นางสาวพนาวรรณ ไทยเจริญ
ครู (ชำนาญการพิเศษ)
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
(ภาษาอังกฤษ) โรงเรียนวัดคลองโนน
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
พิจิตร เขต 1
2. นางสาวบุษรินทร์ มัชฌิมา
ครู (ชำนาญการพิเศษ)
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
(ภาษาอังกฤษ) โรงเรียนบ้านรังนก (ประชา
พิทักษ์) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาพิจิตร เขต 1
3. นางตรุณี ใจสุกใส
ครู (ชำนาญการพิเศษ)
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
(ภาษาอังกฤษ) โรงเรียนอนุบาลเมือง
(ท่าหลวงสงเคราะห์) สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1

ภาคผนวก ข แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ (IOC) ของเครื่องมือการวิจัยเพื่อประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อคำถาม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหนองพระ อำเภอวังทรายพูน จังหวัดพิจิตร ที่ใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์

แบบประเมินตรวจสอบเครื่องมือวิจัย (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

เรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
โรงเรียนบ้านหนองพระ จังหวัดพิจิตร

คำชี้แจง แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ (IOC) ของเครื่องมือการวิจัยเพื่อประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อคำถามมีความเหมาะสมในการนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะทำการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ (IOC) กำหนดเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้

+1	=	แน่ใจว่าแบบฝึกทักษะมีความเหมาะสม
0	=	ไม่แน่ใจว่าแบบฝึกทักษะมีความเหมาะสมหรือไม่
-1	=	แน่ใจว่าแบบฝึกทักษะไม่มีความเหมาะสม

โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นของท่านว่าข้อความมีความสอดคล้อง หรือ ถูกต้องเพียงใด

ข้อ	รายการประเมิน	คะแนนการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
1.	ด้านคำชี้แจงการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ				
	1.1 สื่อความหมายชัดเจน				
	1.2 บอกรายละเอียดของเนื้อหาได้ครอบคลุม				
	1.3 บอกลำดับขั้นตอนการใช้ชัดเจน				
2.	ด้านเนื้อหา				
	2.1 เนื้อหามีความชัดเจนเข้าใจง่าย				
	2.2 เนื้อหาเหมาะสมกับวัย				
	2.3 เนื้อหาเป็นไปตามลำดับขั้นการเรียนรู้ ไปยาก				
3.	ด้านภาษา				
	3.1 ภาษาเข้าใจง่ายเหมาะสมกับวัย				
	3.2 ตัวอักษรอ่านง่าย ชัดเจน				
4.	ด้านรูปเล่ม				
	4.1 ขนาดรูปเล่มมีความเหมาะสม				
	4.2 ภาพที่นำมาประกอบเหมาะสม				
5.	ด้านการนำไปใช้				
	5.1 กำหนดขั้นตอนการใช้ชัดเจน				
	5.2 มีการวัดผลประเมินผลเหมาะสมกับเนื้อหา				

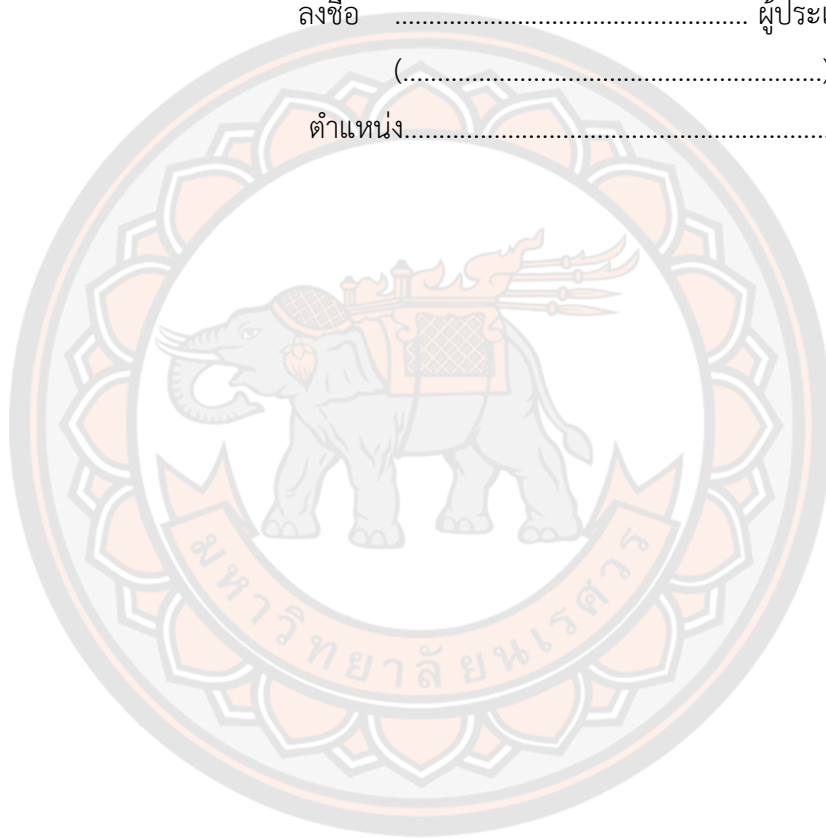
ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....
.....
.....

ลงชื่อ ..... ผู้ประเมิน

(.....)

ตำแหน่ง.....

ภาคผนวก ค ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ (IOC) ของเครื่องมือการวิจัยเพื่อประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อคำถาม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหนองพระ อำเภอวังทรายพูน จังหวัดพิจิตร ที่ใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์

ตารางแสดงค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์

ข้อที่	คะแนนผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม ของ คะแนน $\sum R$	IOC $= \frac{\sum R}{N}$	ผลการ พิจารณา
	คนที่1	คนที่2	คนที่3			
1.ด้านคำชี้แจงการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ						
1.1 สื่อความหมายชัดเจน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
1.2 บอกรายละเอียดของเนื้อหาได้ครอบคลุม	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
1.3 บอกลำดับขั้นตอนการใช้ชัดเจน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2.ด้านเนื้อหา						
2.1 เนื้อหามีความชัดเจนเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2.2 เนื้อหาเหมาะสมกับวัย	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2.3 เนื้อหาเป็นไปตามลำดับขั้นการเรียนรู้ได้ง่ายไปยาก	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3.ด้านภาษา						
3.1 ภาษาเข้าใจง่ายเหมาะสมกับวัย	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3.2 ตัวอักษรอ่านง่าย ชัดเจน	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้

ข้อที่	คะแนนผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม ของ คะแนน $\sum R$	IOC $= \frac{\sum R}{N}$	ผลการ พิจารณา
	คนที่1	คนที่2	คนที่3			
4.ด้านรูปเล่ม						
4.1 ขนาดรูปเล่มมีความเหมาะสม	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4.2 ภาพที่นำมาประกอบเหมาะสม	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
5.ด้านการนำไปใช้						
5.1 กำหนดขั้นตอนการใช้ชัดเจน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
5.2 มีการวัดผลประเมินผลเหมาะสมกับเนื้อหา	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ภาคผนวก ง แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบกับตัวชี้วัด/จุดประสงค์ การเรียนรู้แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหนองพระ อำเภอวังทรายพูน จังหวัดพิจิตร ที่ใช้ แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์

แบบประเมินตรวจสอบเครื่องมือวิจัย (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

เรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกทักษะ การอ่านออกเสียงโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
โรงเรียนบ้านหนองพระ จังหวัดพิจิตร

คำชี้แจง แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบกับตัวชี้วัด/จุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) ของเครื่องมือการวิจัยเพื่อประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมีความเหมาะสมในการนำไปใช้ เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะทำการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของ แบบทดสอบกับตัวชี้วัด/จุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) กำหนดเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้

+1 = แน่ใจว่าแบบทดสอบนั้นสอดคล้องกับตัวชี้วัด/จุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนด

0 = ไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบนั้นสอดคล้องกับตัวชี้วัด/จุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนด
หรือไม่

-1 = แน่ใจว่าแบบทดสอบนั้นไม่สอดคล้องกับตัวชี้วัด/จุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนด

โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นของท่านว่าข้อความมีความสอดคล้องหรือ ถูกต้องเพียงใด

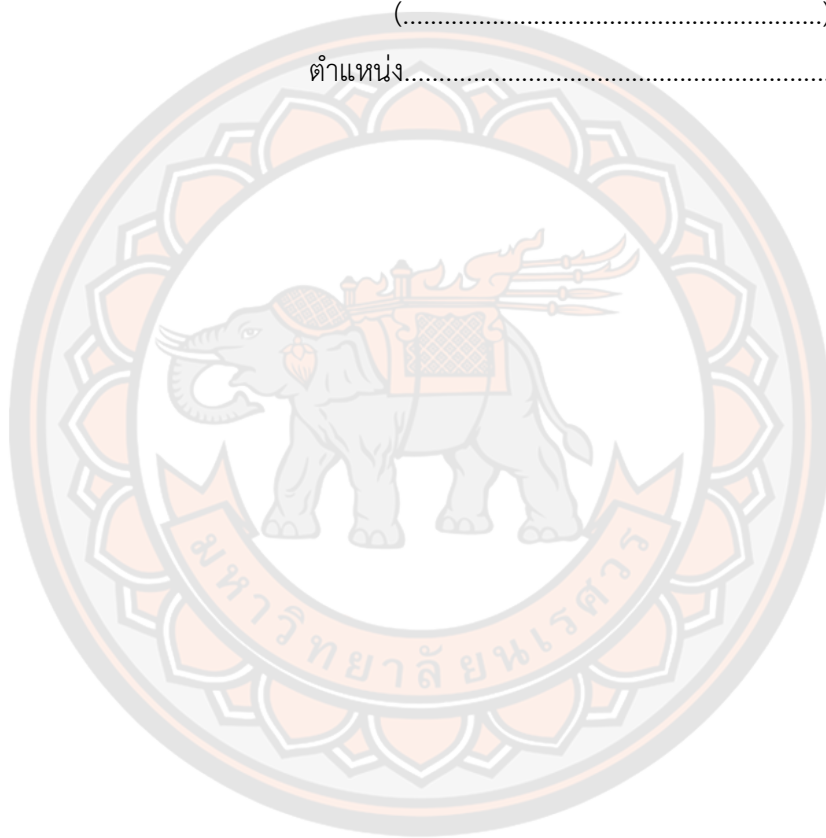
ข้อที่	แบบทดสอบ	คะแนน การพิจารณา		
		-1	0	+1
1	การอ่านออกเสียงสระ a /æ/ เสียงสั้น คำว่า map			
2	การอ่านออกเสียงสระ a /æ/ เสียงสั้น คำว่า lab			
3	การอ่านออกเสียงสระ a /eɪ/ เสียงยาว คำว่า bake			
4	การอ่านออกเสียงสระ a /eɪ/ เสียงยาว คำว่า rain			
5	การอ่านออกเสียงสระ e /ɛ/ เสียงสั้น คำว่า get			
6	การอ่านออกเสียงสระ e /ɛ/ เสียงสั้น คำว่า met			
7	การอ่านออกเสียงสระ e /i/ เสียงยาว คำว่า sea			
8	การอ่านออกเสียงสระ e /i/ เสียงยาว คำว่า leaf			
9	การอ่านออกเสียงสระ i /ɪ/ เสียงสั้น คำว่า bin			
10	การอ่านออกเสียงสระ i /ɪ/ เสียงสั้น คำว่า fix			
11	การอ่านออกเสียงสระ i /aɪ/ เสียงยาว คำว่า bike			
12	การอ่านออกเสียงสระ i /aɪ/ เสียงยาว คำว่า like			
13	การอ่านออกเสียงสระ o /ɑ/ เสียงสั้น คำว่า son			
14	การอ่านออกเสียงสระ o /ɑ/ เสียงสั้น คำว่า fog			
15	การอ่านออกเสียงสระ o /oʊ/ เสียงยาว คำว่า goat			
16	การอ่านออกเสียงสระ o /oʊ/ เสียงยาว คำว่า load			
17	การอ่านออกเสียงสระ u /ʌ/ เสียงสั้น คำว่า cut			
18	การอ่านออกเสียงสระ u /ʌ/ เสียงสั้น คำว่า fun			
19	การอ่านออกเสียงสระ u /oo/ เสียงยาว คำว่า food			
20	การอ่านออกเสียงสระ u /oo/ เสียงยาว คำว่า true			

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....
.....
.....

ลงชื่อ ..... ผู้ประเมิน
(.....)

ตำแหน่ง.....

ภาคผนวก จ ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบกับตัวชี้วัด/
จุดประสงค์การเรียนรู้แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหนองพระ อำเภอวังทรายพูน จังหวัด
พิจิตร ที่ใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์

ตารางแสดงค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

ข้อที่	คะแนนผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวมของคะแนน $\sum R$	IOC= $\frac{\sum R}{N}$	ผลการ พิจารณา
	คนที่1	คนที่2	คนที่3			
1	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
18	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

หมายเหตุ ค่า IOC ที่รับได้ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป

ภาคผนวก ฉ แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับเนื้อหาที่ใช้
ประกอบกับแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์

แบบประเมินตรวจสอบเครื่องมือวิจัย (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

เรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกทักษะ
การอ่านออกเสียงโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
โรงเรียนบ้านหนองพระ จังหวัดพิจิตร

คำชี้แจง: แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับเนื้อหาของเครื่องมือ
การวิจัยเพื่อประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อคำถามมีความเหมาะสมในการนำไปใช้เป็น
เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้

ระดับประเมิน

- 5 หมายถึงมีความสอดคล้อง/เชื่อมโยง/เหมาะสมมากที่สุด
- 4 หมายถึงมีความสอดคล้อง/เชื่อมโยง/เหมาะสมมาก
- 3 หมายถึงมีความสอดคล้อง/เชื่อมโยง/เหมาะสมปานกลาง
- 2 หมายถึงมีความสอดคล้อง/เชื่อมโยง/เหมาะสมน้อย
- 1 หมายถึงมีความสอดคล้อง/เชื่อมโยง/เหมาะสมน้อยที่สุด

โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นของท่านว่าข้อความมีความสอดคล้อง หรือ
ถูกต้องเพียงใด

ที่	รายการประเมิน	เกณฑ์การประเมิน				
		5	4	3	2	1
1	วิเคราะห์หลักสูตรได้ครบถ้วนตามมาตรฐาน/ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้และสอดคล้องตามหลักสูตรสถานศึกษา					
2	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้/สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์มีความเชื่อมโยงกันอย่างเหมาะสม					
3	ความสอดคล้องของสาระสำคัญกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้					
4	ความสอดคล้องของสาระสำคัญกับสาระการเรียนรู้					
5	มีการกำหนดเป้าหมายที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนครอบคลุมทั้งด้านความรู้ (K) ทักษะกระบวนการ (P) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A) และสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน					
6	กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้ และสาระการเรียนรู้					
7	กิจกรรมการเรียนรู้มีความครอบคลุมในการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ (K) ทักษะกระบวนการ (P) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A) และสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน					
8	สื่อ/นวัตกรรม/แหล่งเรียนรู้ในแต่ละกิจกรรม มีความเหมาะสมกับเวลาและการนำไปประยุกต์ใช้ได้จริง					
9	มีการประเมินผลตามสภาพจริงและสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด/กิจกรรมการเรียนรู้และครอบคลุมทั้งด้านความรู้(K)ทักษะกระบวนการ(P) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)					
10	ประเด็นและเกณฑ์การประเมินผลสามารถสะท้อนคุณภาพผู้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้					
รวม						
คะแนนรวม						

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

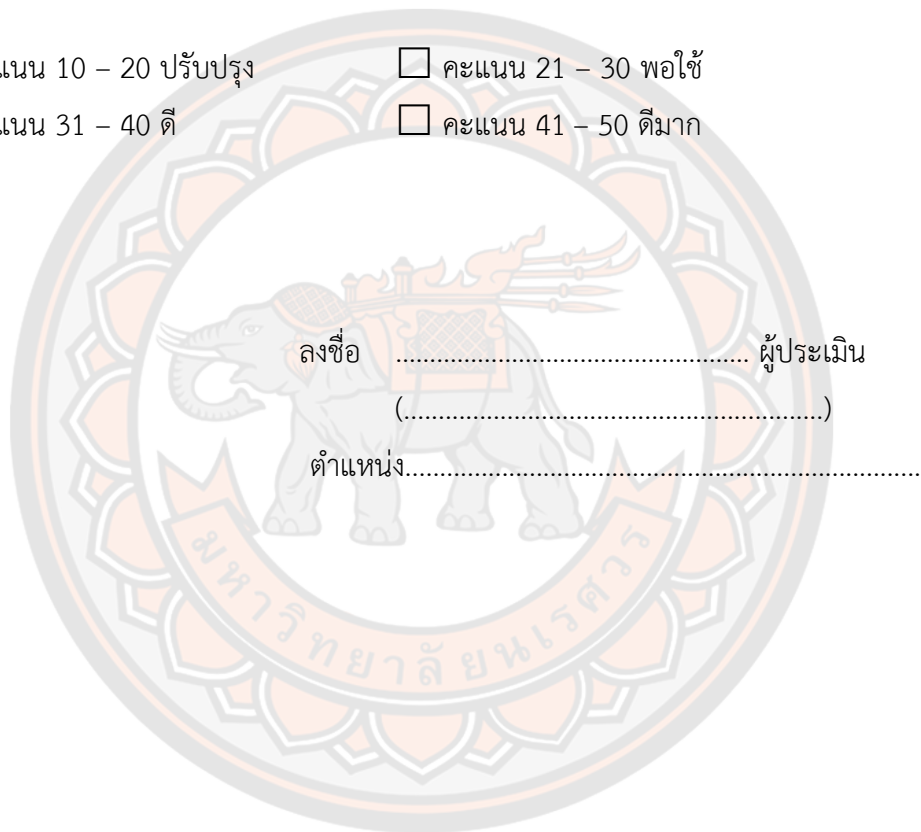
.....

.....

.....

สรุปผลการประเมิน มีความเหมาะสมในระดับ

- คะแนน 10 – 20 ปรับปรุง
- คะแนน 21 – 30 พอใช้
- คะแนน 31 – 40 ดี
- คะแนน 41 – 50 ดีมาก

ภาคผนวก ข ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ระหว่างจุดประสงค์การ
เรียนรู้กับเนื้อหาที่ใช้ประกอบกับแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์

ตารางแสดงค่าความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้

ข้อที่	คะแนนผู้เชี่ยวชาญ			$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1. วิเคราะห์หลักสูตรได้ครบถ้วนตาม มาตรฐาน/ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้และ สอดคล้องตามหลักสูตรสถานศึกษา	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
2. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด/ผล การเรียนรู้/สมรรถนะสำคัญของ ผู้เรียนและคุณลักษณะอันพึง ประสงค์มีความเชื่อมโยงกันอย่าง เหมาะสม	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
3. ความสอดคล้องของสาระสำคัญ กับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด/ผล การเรียนรู้	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
4. ความสอดคล้องของสาระสำคัญ กับสาระการเรียนรู้	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
5. มีการกำหนดเป้าหมายที่ต้องการ ให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนครอบคลุมทั้ง ด้านความรู้ (K) ทักษะกระบวนการ (P) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A) และสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด

ข้อที่	คะแนนผู้เชี่ยวชาญ			$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
6. กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับ มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด/ผลการ เรียนรู้ และสาระการเรียนรู้	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
7. กิจกรรมการเรียนรู้มีความ ครอบคลุมในการพัฒนาผู้เรียนให้มี ความรู้ (K) ทักษะกระบวนการ (P) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A) และ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	5	4	4	4.33	0.58	มาก
8. สื่อ/นวัตกรรม/แหล่งเรียนรู้ในแต่ ละกิจกรรม มีความเหมาะสมกับ เวลาและการนำไปประยุกต์ใช้ได้จริง	5	4	5	4.66	0.58	มากที่สุด
9. มีการประเมินผลตามสภาพจริง และสอดคล้องกับมาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด/กิจกรรมการเรียนรู้ และครอบคลุมทั้งด้านความรู้ (K)ทักษะกระบวนการ(P) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
10. ประเด็นและเกณฑ์การ ประเมินผลสามารถสะท้อนคุณภาพ ผู้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้	5	5	4	4.66	0.58	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย				4.87	0.17	มากที่สุด

เกณฑ์การประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้

4.50 – 5.00 ระดับความเหมาะสม มากที่สุด	3.50 – 4.49 ระดับความเหมาะสม มาก
2.50 – 3.49 ระดับความเหมาะสม ปานกลาง	1.50 – 2.49 ระดับความเหมาะสม น้อย
1.00 – 1.49 ระดับความเหมาะสม น้อยที่สุด	

ภาคผนวก ข แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	รายวิชาภาษาอังกฤษ	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1	เรื่อง Consonants Sound	ภาคเรียนที่ 2
ครูผู้สอน นางสาวจินต์จุฑา สมนปี	เวลา 2 ชั่วโมง	

1. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด

ต 1.1 ป. 4/2 อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค ข้อความง่ายๆ และบทพูด เข้าใจงหะถูกต้อง ตามหลักการอ่าน

2. สาระสำคัญ

การเรียนรู้การอ่านออกเสียงอักษรภาษาอังกฤษ A-Z แบบโฟนิกส์

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถเข้าใจการออกเสียงพยัญชนะเดี่ยว A-Z แบบโฟนิกส์ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงพยัญชนะเดี่ยว A-Z แบบโฟนิกส์ได้ถูกต้อง
3. นักเรียนมีความเชื่อมั่นในการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

4. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

ใฝ่เรียนรู้

5. สาระการเรียนรู้

5.1 Alphabet A-Z

พยัญชนะ (Consonants)	สัญลักษณ์ แทนเสียงพยัญชนะ	เสียงโฟนิกส์ (Phonics)
Aa	แ	แอะ (สระ)
Bb	บ	เบอะ
Cc	ค	เคอะ
Dd	ด	เดอะ
Ee	เอ	เออะ (สระ)
Ff	ฟ	เฟอะ
Gg	ก, จ	เกอะ
Hh	ฮ	เฮอะ
Ii	อิ	อิ (สระ)
Jj	จ	เจอะ
Kk	ค	เคอะ
Ll	ล	ลี
Mm	ม	มี
Nn	น	นี
Oo	อ	เออะ (สระ)
Pp	พ	เพอะ
Qq	คว	ควอะ
Rr	ร	รูอะ
Ss	ซ	ซี
Tt	ท	ที
Uu	อ	อะ (สระ)
Vv	ฟว	ฟวอะ
Ww	ว	เวอะ
Xx	กซ	กีเซอะ
Yy	ย	เยอะ
Zz	ซซ	ซี

6. กิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1

ขั้นที่ 1 เข้าสู่บทเรียน (Warm up)

1. นักเรียนและคุณครูกล่าวคำทักทายกัน
2. นักเรียนร่วมกันร้องเพลง A-Z Phonics song
3. ครูชี้แจงจุดประสงค์กับนักเรียนว่าในชั่วโมงนี้นักเรียนจะได้เรียนรู้เสียงของตัวอักษร A-Z แบบโฟนิกส์

ขั้นที่ 2 ขั้่นนำเสนอ (Presentation)

4. ครูให้นักเรียนดูในแบบฝึกทักษะ ทบทวนความรู้เกี่ยวกับตัวอักษรภาษาอังกฤษทั้ง 26 ตัว ซึ่งมีพยัญชนะ 21 ตัว สระ 5 ตัว ซึ่งตัวอักษรแต่ละตัวมีเสียงเพื่อใช้สำหรับการนำมาผสมเป็นคำ
5. นำเสนอเสียงตัวอักษร A-Z ตามแบบฝึกทักษะ และให้นักเรียนออกเสียงตามไปที่ละตัวอักษร

ขั้นที่ 3 ขั้่นฝึก (Practice)

6. นักเรียนจับกลุ่ม 4 กลุ่ม กลุ่มละ 5 คน เพื่อทำกิจกรรม โดยครูนำบัตรตัวอักษร A-Z แปะบนกระดาน จากนั้นครูให้แต่ละกลุ่มออกเสียงตัวอักษรที่ครูชี้ กลุ่มไหนออกเสียงถูกต้องได้คะแนน
7. ครูสุ่มถามนักเรียนในกลุ่ม 2-3 คน อีกครั้ง โดยสุ่มชี้ที่ตัวอักษรไหนให้นักเรียนออกเสียงตัวอักษรนั้นแบบโฟนิกส์ จากนั้นครูจึงถามนักเรียนเป็นรายบุคคลทั้ง 20 คน เพื่อตรวจสอบความเข้าใจ

ขั้นที่ 4 ขั้่นการนำไปใช้ (Product)

8. ครูให้นักเรียนดูในแบบฝึกทักษะและอ่านออกเสียงตัวอักษร A-Z โดยครูได้กำหนดคำศัพท์ต่างๆในแต่ละตัวอักษร A-Z โดยให้นักเรียนเน้นออกเสียงที่พยัญชนะต้น ซึ่งครูกำหนดคำศัพท์ตัวอักษรละ 3 คำให้พร้อมรูปภาพ ตัวอย่างเช่น c (can, cop, cut)

ขั้นที่ 5 ขั้่นสรุป (Wrap up)

9. ครูสุ่มชี้ตัวอักษรที่บัตรตัวอักษรและให้นักเรียนทุกคนออกเสียงพร้อมกันอีกครั้งเพื่อตรวจสอบความเข้าใจทั้งหมด
10. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปความรู้ที่ได้ในวันนี้

ชั่วโมงที่ 2

ขั้นที่ 1 เข้าสู่บทเรียน (Warm up)

1. นักเรียนและคุณครูกล่าวคำทักทายกัน
2. ครูให้นักเรียนดู Zoo Phonics ฝึกออกเสียงโฟนิกส์และทำท่าทางประกอบตามวิดีโอ

ขั้นที่ 2 ขั้นนำเสนอ (Presentation)

3. ครูทบทวนความรู้เกี่ยวกับตัวอักษรภาษาอังกฤษทั้ง 26 ตัว ซึ่งมีพยัญชนะ 21 ตัว สระ 5 ตัว แบบโฟนิกส์โดยให้นักเรียนอ่านบัตรอักษร A-Z แบบโฟนิกส์พร้อมกัน โดยที่ครูแสดงตัวอักษรและออกเสียงและให้ผู้เรียนออกเสียงพร้อมกับดูตัวอักษรนั้น

ขั้นที่ 3 ขั้นฝึก (Practice)

4. ครูให้นักเรียนแต่ละคนถือบัตรพยัญชนะและทำ “กิจกรรมจับคู่รู้เสียง” โดยให้นักเรียนนั่งเป็นวงกลม ครูให้นักเรียนวิ่งหยิบบัตรภาพทีละคน โดยครูวางบัตรพยัญชนะไว้บนพื้น จากนั้นครูออกเสียง /b/ - เบอะ ให้นักเรียนวิ่งไปหยิบบัตรภาพที่ตรงกับเสียงที่ครูอ่าน
5. เมื่อนักเรียนทำกิจกรรมครบทุกคน ครูชูบัตรพยัญชนะให้นักเรียนดูและออกเสียงซ้ำๆ ให้นักเรียนออกเสียงตาม

ขั้นที่ 4 ขั้นการนำไปใช้ (Product)

6. นักเรียนทำกิจกรรม “พลิกคำจำได้ไหม” โดยครูแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม วางบัตรพยัญชนะคว่ำไว้บนโต๊ะ 1 ชุด หายไว้อีก 1 ชุด
7. นักเรียนตัวแทนแต่ละกลุ่มทำกิจกรรม นักเรียนตัวแทนกลุ่มที่ 1 เปิดบัตรพยัญชนะขึ้นมา 1 ใบ และอ่านออกเสียงชื่อพยัญชนะหรือเสียง Phonics พยัญชนะนั้นๆ
8. นักเรียนตัวแทนกลุ่มที่ 2 ฟังเสียงพยัญชนะที่ตัวแทนกลุ่มที่ 1 พูด และหาบัตรพยัญชนะที่ตรงกับเสียง อ่านของตัวแทนกลุ่มที่ 1
9. ถ้านักเรียนกลุ่มที่ 1 อ่านถูก กลุ่มที่ 2 หาเจอ ให้ได้กลุ่มละ 1 คะแนน เล่นสลับกันไปจนครบทุกคน

ขั้นที่ 5 ขั้นสรุป (Wrap up)

10. ครูสุ่มชี้ตัวอักษรที่บัตรตัวอักษรและให้นักเรียนทุกคนออกเสียงพร้อมกันอีกครั้งเพื่อตรวจสอบความเข้าใจทั้งหมด
11. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปความรู้ที่ได้ในวันนี้

7. สื่อการสอน/แหล่งการเรียนรู้

1. Youtube เพลง A-Z Phonics song
2. บัตรอักษร A-Z
3. แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์แบบโฟนิกส์

8. การวัดการประเมินผล

สิ่งที่ต้องการวัด	วิธีการวัดและประเมินผล	เครื่องมือวัดและประเมินผล	เกณฑ์
1. นักเรียนสามารถเข้าใจการออกเสียงพยัญชนะเดี่ยว A-Z แบบโฟนิกส์ได้ถูกต้อง	สังเกตได้จากการให้นักเรียนออกเสียงพยัญชนะ	แบบประเมินการออกเสียง	ประเมินผลจากการออกเสียงถูกต้องโดยใช้เกณฑ์ผ่านร้อยละ 70
2. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงพยัญชนะเดี่ยว A-Z แบบโฟนิกส์ได้ถูกต้อง	สังเกตได้จากการให้นักเรียนออกเสียงพยัญชนะเป็นรายบุคคล	แบบประเมินการออกเสียง	ประเมินผลจากการออกเสียงถูกต้องโดยใช้เกณฑ์ผ่านร้อยละ 70
3. . นักเรียนมีความเชื่อมั่นในการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ	สังเกตจากการร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน	แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรม	ประเมินผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน โดยใช้เกณฑ์ผ่านร้อยละ 70

ภาคผนวก ด ตัวอย่าง แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์

แบบฝึกทักษะ การอ่านออกเสียงโฟนิกส์

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

By Miss Chinchutha Sonpee

Student's name: _____

Class Period: grade 4 _____

School: Bannongpra School _____

คำชี้แจงในการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์สำหรับครู

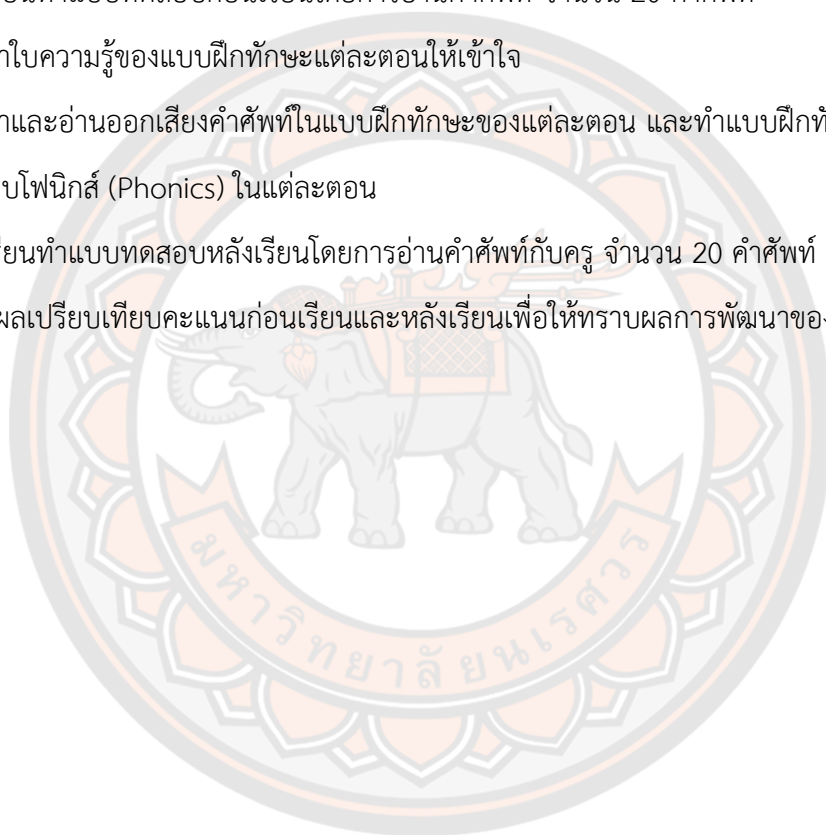
แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ (Phonics) เป็นสื่อประกอบการเรียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้สอนปฏิบัติดังนี้

1. ศึกษาแผนการจัดการเรียนรู้และปฏิบัติตามแผน
2. ให้นักเรียนทำการทดสอบก่อนเรียนโดยการอ่านคำศัพท์กับครู จำนวน 20 คำศัพท์
3. อธิบายวิธีและขั้นตอนในการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ (Phonics) ให้นักเรียนทราบโดยละเอียด พร้อมทั้งเน้นให้นักเรียนมีความรับผิดชอบ มีความซื่อสัตย์ และจะต้องปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ (Phonics) อย่างเคร่งครัด
4. แจกแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ (Phonics) ให้กับนักเรียน
5. ดำเนินการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ (Phonics) ควบคู่กับแผนการจัดการเรียนรู้
6. ครูดูแลและช่วยเหลือนักเรียนเมื่อมีข้อสงสัยในการปฏิบัติการเรียนรู้
7. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดการอ่านออกเสียงคำศัพท์ และทดสอบหลังเรียนโดยการอ่านคำศัพท์กับครู จำนวน 20 คำศัพท์
8. ครูบันทึกคะแนนแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ (Phonics) ในแต่ละตอน คะแนนทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียนของนักเรียนด้วยตัวครูเอง
9. ครูแจ้งผลคะแนนแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ (Phonics) ในแต่ละตอน คะแนนทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียนของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนทราบความก้าวหน้าของตนเองหลังศึกษาจนจบบทเรียน

คำชี้แจงในการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์สำหรับนักเรียน

แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ (Phonics) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ประกอบด้วย ใบความรู้ แบบฝึกทักษะ แบบทดสอบก่อนเรียน และแบบทดสอบหลังเรียน นักเรียนควรปฏิบัติ กิจกรรมตามลำดับ ดังนี้

1. ศึกษาจุดประสงค์การเรียนรู้
1. นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนโดยการอ่านคำศัพท์ จำนวน 20 คำศัพท์
2. ศึกษาใบความรู้ของแบบฝึกทักษะแต่ละตอนให้เข้าใจ
3. ศึกษาและอ่านออกเสียงคำศัพท์ในแบบฝึกทักษะของแต่ละตอน และทำแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ (Phonics) ในแต่ละตอน
4. นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนโดยการอ่านคำศัพท์กับครู จำนวน 20 คำศัพท์
5. สรุปผลเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนเพื่อให้ทราบผลการพัฒนาของตนเอง

ใบความรู้การถอดเสียงโฟนิกส์ (Phonics) ให้เป็นสัญลักษณ์ตัวอักษรไทย

พยัญชนะ (Consonants)	สัญลักษณ์ แทนเสียงพยัญชนะ	เสียงโฟนิกส์ (Phonics)
Aa	แ	แอะ (สระ)
Bb	บ	เบอะ
Cc	ค	เคอะ
Dd	ด	เดอะ
Ee	เอ	เอะ (สระ)
Ff	ฟ	เฟอะ
Gg	ก, จ	เกอะ
Hh	ฮ	เฮอะ
Ii	อิ	อิ (สระ)
Jj	จ	เจอะ
Kk	ค	เคอะ
Ll	ล	ลี
Mm	ม	มี
Nn	น	นี่
Oo	อ	เอะ (สระ)
Pp	พ	เพอะ
Qq	คว	ควอะ
Rr	ร	ูโระ
Ss	ซ	ซี
Tt	ท	ที
Uu	อ	อะ (สระ)
Vv	ฝ	ฝวะ
Ww	ว	เวอะ
Xx	กข	กีเซอะ

พยัญชนะ (Consonants)	สัญลักษณ์ แทนเสียงพยัญชนะ	เสียงโฟนิกส์ (Phonics)
Yy	ย	เยอะ
Zz	ซุซุ	ซึ

เสียงพยัญชนะซ้อน/ควบล้ำ

พยัญชนะซ้อน (Double Letter)	สัญลักษณ์ แทนเสียงพยัญชนะ	เสียงโฟนิกส์ (Phonics)
ch	ชุ	เชอะ
sh	ฉุ	เฉอะ
th	ตุ	เทอะ
wh	ว	เวอะ
ph	ฟ	เฟอะ
qu	คว	ควอะ
wr	รุ	อูเรอะ (ออกเสียง r)

พยัญชนะควบล้ำ (Cluster)	สัญลักษณ์ แทนเสียงพยัญชนะ	เสียงโฟนิกส์ (Phonics)
br	บร	เบรอะ
cr	คร	เครอะ
dr	ดร	เดรอะ
fr	ฟร	เฟรอะ
pr	พร	เพรอะ
tr	ทร	เทรอะ
bl	บล	เบลอะ

พยัญชนะควบกล้ำ (Cluster)	สัญลักษณ์ แทนเสียงพยัญชนะ	เสียงโฟนิกส์ (Phonics)
cl	คล	เคลอะ
fl	ฟล	เฟลอะ
gl	กล	เกลอะ
pl	พล	เพลอะ
-nc (ตัวสะกด)	งค	เงอะ เคอะ
-nk (ตัวสะกด)	งค	เงอะ เคอะ
-ck (ตัวสะกด)	ค	เคอะ
-ng (ตัวสะกด)	ง	เงอะ

เสียงพยัญชนะเดี่ยว

b พยัญชนะเสียง บ /b/ (เบอะ)

bat

box

beg

c พยัญชนะเสียง ค /k/ (เคอะ)

can

cop

cup

d พยัญชนะเสียง ด /d/ (เดอะ)

dad

dog

dig

f พยัญชนะเสียง ฟ /f/ (เฟอะ)

fan

fox

fit

g พยัญชนะเสียง ก /g/ (เกอะ)

gas

gap

god

h พยัญชนะเสียง ฮ /h/ (เฮอะ)

hat

hot

hut

j พยัญชนะเสียง จ / dʒ/ (เจอะ) เสียงต่ำพ่นลมแรงๆ

jam

jet

jug

k พยัญชนะเสียง ค /k/ (เคอะ)

kid

king

kick

l พยัญชนะเสียง ล /l/ (ลี้)

leg

log

lab

m พยัญชนะเสียง ม /m/ (มี)

man

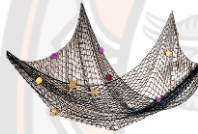

mix

mom

n พยัญชนะเสียง น /n/ (นี่)

net

nut

nap

p พยัญชนะเสียง พ /p/ (เพอะ)

pet

pan

pot

q พยัญชนะเสียง คว /kw/ (ควอะ)

quiz

quail

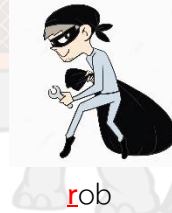

queen

r พยัญชนะเสียง ร /r/ ห่อปาก ม้วนปลายลิ้น (อุระอะ)

rat

rob

run

s พยัญชนะเสียง ส /s/ (ซี)

sad

7

seven

sun

t พยัญชนะเสียง ท /t/ (ที)

tap

10

ten

tub

v พยัญชนะเสียง ฟว /v/ (เฟวอะ)

vase

van

vet

w พยัญชนะเสียง ว /w/ (เวอะ)

wag

wet

web

x พยัญชนะคล้ายเสียง ซ /s/ และพยัญชนะเสียง กซ /ks/ (กีเซอะ)
เมื่อเป็นตัวสะกด

xerox

fix

box

y พยัญชนะเสียง ย /j/ (เยอะ)

yam

yap

yard

z พยัญชนะเสียง ซ /z/ เสียงสั้น (ซี)

zebra

zag

zip

เสียงสระ

พยัญชนะ Consonants	สัญลักษณ์ Phonetics Symbols	การออกเสียง Pronunciation	ตัวอย่าง Examples
a	/æ/	แอะ	rat hat
e	/e/	เอะ	bed net
i	/i/	อี	kid pin
o	/ɒ/	เอะ	dog pot
u	/ʌ/	อะ	sun run

Vowel Sounds of “ A ”

Short A Vowel Sound

เสียง short a จะออกเสียงว่า **แอะ / æ /** เป็น**สระเสียงสั้น** ในภาษาอังกฤษ
ออกเสียงคล้ายสระ “แะ” หรือ “แ-” ในภาษาไทย
ถ้าเสียงสระ / æ / ตามด้วยเสียงพยัญชนะระเบิดไม่ก้อง ได้แก่ เสียง /p/ /t/ /c/ /k/
เสียงสระ / æ / จะเป็นเสียงสั้นคล้ายกับเสียงสระ “แะ” ในภาษาไทย เช่น **bat**
แต่ถ้าเสียงสระ / æ / ตามด้วยเสียงพยัญชนะระเบิดก้อง ได้แก่ เสียง /b/ /d/
เสียงสระ / æ / จะเป็นเสียงสั้นคล้ายกับเสียงสระ “แ-” ในภาษาไทย เช่น **bad**

เสียงสระ แอะ / æ / สกกดด้วยตัวอักษรต่างๆ

cat

(เคอะ-แอะ-ที)

hat

(เฮอะ-แอะ-ที)

bag

(เบอะ-แอะ-เกอะ)

pan

(เพอะ-แอะ-นี่)

van

(เฮอะ-แอะ-นี่)

man

(มี-แอะ-นี่)

ฝึกการอ่านจำแนกเสียงสระเสียงสั้น

Short Vowel “a” Words		
ba <u>d</u>	b-a-d (เบอะ-แอะ-เดอะ)	bad (แบด)
ba <u>t</u>	b-a-t (เบอะ-แอะ-ที)	bat (แบท)
ca <u>t</u>	c-a-t (เคอะ-แอะ-ที)	cat (แคท)
fa <u>t</u>	f-a-t (เฟอะ-แอะ-ที)	fat (แฟท)
ha <u>t</u>	h-a-t (เฮอะ-แอะ-ที)	hat (แฮท)
ha <u>d</u>	h-a-d (เฮอะ-แอะ-เดอะ)	had (แฮด)
ra <u>t</u>	r-a-t (เรอะ-แอะ-ที)	rat (แรท)
fa <u>n</u>	f-a-n (เฟอะ-แอะ-นึ)	fan (แฟน)
ma <u>n</u>	m-a-n (มี-แอะ-นึ)	man (แมน)
pa <u>n</u>	p-a-n (เพอะ-แอะ-นึ)	pan (แพน)
va <u>n</u>	v-a-n (เฝอะ-แอะ-นึ)	van (แวน)
ca <u>p</u>	c-a-p (เคอะ-แอะ-เพอะ)	cap (แคพ)
ma <u>p</u>	m-a-p (มี-แอะ-เพอะ)	map (แมพ)

Long A Vowel Sound

เสียง long a จะออกเสียงว่า **เอ /eɪ/** เป็น **สระเสียงยาว** ในภาษาอังกฤษ
ออกเสียงเหมือนสระ “เอ” ในภาษาไทย
สามารถสะกดได้หลายแบบ ได้แก่ a_e, ai, ay

เสียงสระ เอ /eɪ/ สะกดด้วยตัวอักษรต่างๆ

bake
(เบอะ-เอ-เคอะ)

cake
(เคอะ-เอ-เคอะ)

cave
(เคอะ-เอ-เฟวอะ)

rain
(เรอะ-เอ-นึ)

tail
(เทอะ-เอ-ตี)

pain
(เพอะ-เอ-นึ)

bay
(เบอะ-เอ)

pay
(เพอะ-เอ)

say
(ซี-เอ)

ฝึกการอ่านจำแนกเสียงสระเสียงยาว

Long Vowel "a" Words		
Long A (a_e) ระหว่างสระมีพยัญชนะคั่นกลาง 1 ตัว		
bake	b-a-k-e (เบอะ-เอ-เคอะ)	bake (เบก)
cake	c-a-k-e (เคอะ-เอ-เคอะ)	cake (เคก)
fake	f-a-k-e (เฟอะ-เอ-เคอะ)	fake (เฟก)
make	m-a-k-e (มี-เอ-เคอะ)	make (เมก)
take	t-a-k-e (เทอะ-เอ-เคอะ)	take (เทก)
wake	w-a-k-e (เวอะ-เอ-เคอะ)	wake (เวก)
safe	s-a-f-e (ซี-เอ-เฟอะ)	safe (เซฟ)
hate	h-a-t-e (เฮอะ-เอ-ที)	hate (เฮท)
late	l-a-t-e (ลี-เอ-ที)	late (เลท)
cave	c-a-v-e (เคอะ-เอ-เฟอะ)	cave (เคฟ)

Long A (-ai-) สระอยู่กลางคำ อยู่ระหว่างพยัญชนะต้นและตัวสะกด		
cl <u>ai</u> m	cl- <u>ai</u> -m (เคลอะ-เอ-มี)	claim (เคลม)
ch <u>ai</u> n	ch- <u>ai</u> -n (เซอะ-เอ-นี)	chain (เซน)
ma <u>il</u>	m- <u>ai</u> -l (มี-เอ-ลี)	mail (เมล)
pa <u>in</u>	p- <u>ai</u> -n (เพอะ-เอ-นี)	pain (เพน)
pa <u>id</u>	p- <u>ai</u> -d (เพอะ-เอ-ดี)	paid (เพด)
ra <u>in</u>	r- <u>ai</u> -n (เรอะ-เอ-นี)	rain (เรน)
ta <u>il</u>	t- <u>ai</u> -l (ที-เอ-ลี)	tail (เอล)

Long Vowel "a" Words		
Long A (-ay) สระไว้ท้ายคำ		
bay	b-ay (เบอะ-เอ)	bay (เบ)
day	d-ay (เดอะ-เอ)	day (เด)
may	m-ay (มี-เอ)	may (เม)
pay	p-ay (เพอะ-เอ)	pay (เพ)
say	s-ay (ซี-เอ)	say (เซ)
way	w-ay (เวอะ-เอ)	way (เว)
play	pl-ay (เพลอะ-เอ)	play (เพล)
tray	tr-ay (เทรอะ-เอ)	tray (เทร)

เปรียบเทียบสระเสียงยาวและสระเสียงสั้น

Short A	Long A
tap (เทอะ-แอะ-เพอะ = แทพ)	tape (เทอะ-เอ-เพอะ = เทพ)
mad (มี-แอะ-เดอะ = แมด)	made (มี-เอ-เดอะ = เมด)
plan (เพลอะ-แอะ-นี่ = แพลน)	plane (เพลอะ-เอ-นี่ = เพลน)
hat (เฮอะ-แอะ-ที = แฮท)	hate (เฮอะ-เอ-ที = เฮท)
clam (เคลอะ-แอะ-มี = แคลม)	claim (เคลอะ-เอ-มี = เคลม)
pan (เพอะ-แอะ-นี่ = แพน)	pain (เพอะ-เอ-นี่ = เพน)
pad (เพอะ-แอะ-เดอะ = แพด)	paid (เพอะ-เอ-เดอะ = เพด)
ran (เรอะ-แอะ-นี่ = แรน)	rain (เรอะ-เอ-นี่ = เรน)

คำชี้แจง ให้นักเรียนถอดเสียงตัวอักษรแต่ละตัวออกมา จากนั้นอ่านออกเสียงและเขียนเสียงที่ได้ยินลงไป (10 คะแนน)

ตัวอย่าง

cat ..... เคอะ - แอะ - ที ..... = ... แคท .....

1. lab ..... = ...

2. crab ..... = ...

3. pad ..... = ...

4. glad ..... = ...

5. tag ..... = ...

6. flag ..... = ...

7. yam ..... = ...

8. clam ..... = ...

9. tan ..... = ...

10. plan ..... = ...

คำชี้แจง ให้นักเรียนถอดเสียงตัวอักษรแต่ละตัวออกมา จากนั้นอ่านออกเสียงและเขียนเสียงที่ได้ยินลงไป (10 คะแนน)

ตัวอย่าง

cane ..... เคอะ - เอ - นี ..... = ... เคน .....

1. wave ..... = ...

2. case ..... = ...

3. base ..... = ...

4. lake ..... = ...

5. gain ..... = ...

6. maid ..... = ...

7. wait ..... = ...

8. train ..... = ...

9. say ..... = ...

10. day ..... = ...

แบบประเมินการอ่าน
Reading Assessment Sheet (Vowel Sound “a”)

Name..... Class P.4 No .....

Direction: Say each word one time. (อ่านคำศัพท์แต่ละคำ 1 ครั้ง)

No.	Words	Correct reading (1 point)	Incorrect reading (0 point)
1	cap		
2	tap		
3	sat		
4	wag		
5	jam		
6	bay		
7	hate		
8	cave		
9	pain		
10	claim		
Total (10)			

เกณฑ์การให้คะแนน

อ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง 1 คะแนน

อ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษไม่ถูกต้อง 0 คะแนน